

શ્રી કથ્રી મારુ કંસારા-સોની જ્યાતિનું એકમાત્ર મુખ્યપત્ર
એકમેકને ઓળખવાના

દિનાગત ૨૦/

શ્રી કથ્રી
મારુ કંસારા-સોની
જ્યાતિ મંડળ

જ્યાતિ

તંગી મંડળ : હંસરાજ કંસારા (મુખ્ય તંગી) ♦ અતુલ સોની ♦ કુંઅંકતા કઢા ♦ વર્ષ-૬ ♦ અંક-૪ એપ્રિલ-૧૪ / મે-૨૦૧૪

શાદી ભાગ

કુટુંબ મેળો

નાભિ વિજ્ઞાન

કારકિર્દી માર્ગદર્શન

સબસે બધા રોગ, કયા કહેંગો લોગ !!

‘જ્યાતિસેતુ’ દર્શાવી ઉત્સવ આયોજન
ભુજ : તા. ૨૮-૬-૨૦૧૪

॥ શ્રીરામ ॥

મે. સોની પ્રભુદાસ ખેતશી મે. મીના જવેલર્સ

સુવર્ણ અલંકારોનો અધતન શોરૂમ

BIS Approved Jewellers

916

Hall Mark
Jewellery

Govt. Approved Valuer

૨-૩ શ્રી સ્વામિનારાયણ વાણિજ્ય સંકુલ, બેંક ઓફ ઇન્ડીયાની બાજુમાં, હોસ્પિટલ રોડ, ભુજ-કર્ણી
ફોન : (શોરૂમ) ૦૨૮૩૨ ૨૨૦૬૦૮, ૨૫૫૮૭૯ (ઘર) ૦૨૮૩૨ ૨૫૦૫૬૫, ૨૨૭૮૦૮

એકમેકને ઓળખવાનો

જ્ઞાતિસેતુ

વર્ષ : ૬ • અંક : ૪
એપ્રિલ' ૧૪ - મે' ૧૪

મુખ્ય તંત્રી

હંસરાજ કંસારા ૦૭૯ ૨૬૮૭૨૩૫૦

તંત્રી મંડળ

અતુલસોની ૬૭૨૫૦ ૩૮૧૪૦
તુલસીદાસ કંસારા ૬૮૨૫૦ ૮૨૬૩૮
કુ. એકતા કહ્ણા ૬૮૭૯૧ ૮૪૩૩૪

વ્યવસ્થાપક સમિતિ

ચેરમેન

મનુભાઈ કોટડીયા ૬૬૦૧૨ ૭૫૦૭૮
માનદ્ય સંચોક્ત

અતુલસોની ૬૭૨૫૦ ૩૮૧૪૦
મુદ્રણ આયોજન

સૂર્યકાંતસોની ૬૬૮૭૦ ૭૫૬૩૮
વેબસાઇટ

ચિરાગ બુદ્ધભૂઈ ૬૭૨૫૪ ૭૫૧૩૧
નાણાકીય આયોજન

કનુભાઈ બીજલાણી ૬૨૭૬૮ ૪૦૮૧૩
(સંપર્ક સમય : રાત્રે ૬ થી ૧૧)

જાહેરાત તથા લવાજમ માટે સંપર્ક :

● અમદાવાદ

ઉદ્ય પરમાર ૬૮૭૯૧ ૦૬૩૫૩

● ભુજ

ઈશ્વરભાઈ વી. હેડાઉ ૬૪૨૮૦ ૮૩૨૬૫
વિજયભાઈ અમ. બુધ્ધભૂઈ (રૂલપ્રેસવાળા)

● અંજાર

અનિલ એસ. સોની ૬૮૨૪૨ ૮૫૨૧૦

● નખગાઢા

પ્રહુલભાઈ કંસારા ૬૮૭૯૧ ૨૨૨૬૫
(ઉદ્ય સ્ટેશનરી માર્ટ)

● માધાપર

હિતેશ સોની (કરણ જવેલર્સ) ૬૪૨૭૪ ૪૩૮૭૪

માનદ્ય સંચોક્ત (ભુજ)

શૈલેષ કંસારા ૬૮૨૫૦ ૧૨૫૦૩

સુધા બુદ્ધભૂઈ ૬૮૨૫૩ ૧૩૭૩૪

પી. છ. સોની 'દાસ' ૬૮૭૯૬ ૭૨૪૦૭

જ્ઞાતિસેતુ પગ-વ્યવહાર માટે સંપર્ક :

અતુલસોની, ૮-૫૦૪, આધ્યમાનઆવાસ, સાઈબાબામંડિર
સામે, દેવશિષ્ટસુલ્પાસે, સેટેલાઈટ, અમદાવાદ-૧૫.

કાચળિય : રાજેન્દ્ર સોની

ધવલ જવેલર્સ, ચાંલ્વા ઓળ, માણેકચોક,
અમદાવાદ-૧ ફોન : ૦૭૯-૨૨૧૪ ૪૦૦૮

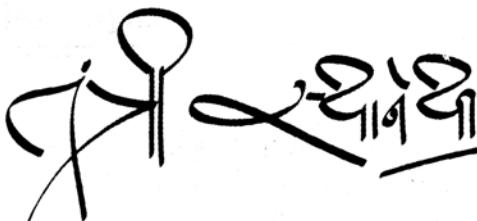
વેબ સાઈટ : www.gnyatisetu.com

ઈ-મેલ : editor@gnyatisetu.com

છુટક કિમત રૂ. ૨૦/-

ન્ર-વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩૦૦/-

'જ્ઞાતિસેતુ'માં પ્રસ્તુત રચનાઓમાં રજૂ કરેલા વિચારો જે તે
લેખકોના છે. 'જ્ઞાતિસેતુ'નું એની સાથે સંમત હોવું આવશ્યક નથી.

".....આવરે વરસાદ...ઘેબરીયો પરસાદ..."

અષાઢી બીજને રોજ સમગ્ર કરું અનું નવ વર્ષ રંગે ચંગે
સોત્સાહ ઉજવે છે. ઘેર ઘેર લાપરીનાં આંધણ ઓરાય છે અને તેમાંચ
જો તે દિવસે, મેઘરાજાની મહેર થાય તો 'મેઘલાદુ'ની લહેર થાય.

આ વર્ષ, આ સપ્રેમા દિવસે, એટલે કે દિનાંક ૨૮-૬-૨૦૧૪ને
રોજ, આપણે પણ આપણા સમાજના એક માત્ર મુખપત્ર 'જ્ઞાતિસેતુ'ની
અગ્નિયારમી વર્ષગાંઠ ઉજવશું. સમાજના અગ્રણીઓના આર્શિવાદ
મેળવશું. સહયોગીઓના 'સદા સર્વદા 'સાથ'નું સૌજન્ય મેળવશું,
શ્રેષ્ઠાની સહૃદય સૌગાદ મેળવશું..અને એમાં મન ભરીને
વાચકોનો વહાલ ભેળવશું.

દાયકા પહેલાં આપણા સમાજમાં પરસ્પર સંવાદના સાધન રૂપે
'જ્ઞાતિસેતુ'નાં બીજ રોપાયાં. સમયાંતરે એમાં કૂંપળો કૂંટી અને સુજા
વાચકો, જ્ઞાતિ મંડળો અને ખાસ કરીને યુવા અને મહિલા મંડળોની
અને મહામંડળની મજબૂત વાડ મળી. એ 'વહાલપની વાડ'ના ટેકે
'જ્ઞાતિસેતુ'ની વેલ ઉપર નીચે, આસપાસ યત્ર-તત્ત્વ સર્વત્ર, ફેલાતી રહી.
આજે દાયકા બાદ એ પૂર્ણિત કૂલી ફાલી છે, જેનું સેતુ પરિવારને
ગૌરવ છે. આ અષાઢી બીજે જ્યારે આ વેલ એના અગ્નિયારમાં વર્ષમાં
પ્રવેશે છે. ત્યારે સહેજે 'સેતુ' પરિવારને એમ કહેવું છે કે વેલની
વૃદ્ધિ પૂર્ણિત: એની મજબૂત વાડને આભારી છે અને હવે, એ
'વાડ'ને ટેક આ વેલ ચિરાગાળ હિચિયાળી રહે તે માટે સમાજના
વડિલો, "સેતુ" સભ્યોગીઓ અને લેખકો તેમજ આબાલવૃદ્ધિ
વાચકોના ભરપૂર વહાલની પ્રતિવર્ષ વેળાસર વર્ષ થતી રહે, તેવી
અભિલાષા વ્યક્ત કરે છે.

અસ્તુ...

હંસરાજ કંસારા
મુખ્ય તંત્રી

આ જગતમાં બધાંને પોતાના કર્તવ્યને યાદ કરી જીવન જીવવાનું હોય છે. આખું જ એક કથાનક છે કે ઇશ્વર પોતાનું કર્તવ્ય કરે છે.

એક શિષ્ય પોતાના ગુરુજીને પુછે છે ગુરુજી ! આ જગતમાં જગતનો કર્તા પ્રભુ જે સાકાર તथા નિરાકાર રૂપે રહેલો છે. તે શું આપણી જેમજ આહાર આદિ વ્યવહાર ખાખું-પીખું બોલવું હસવું વગેરે કરતા હશે !

ગુરુજી કહે છે, વત્સ ! એક રાજાએ તારા જેવા પ્રજનો પૂછેલા જે મને યાદ છે, તે હું તને કહું છું તે તું સાંભળ.

મનોમયી નામની નગરી વિષે પૂર્વ કોઈ બુદ્ધિઘન નામનો રાજ રાજ્ય કરતો હતો. એ રાજ જાતે બુદ્ધિમાન વિદ્યાનો હોંશિલો કથા વૃત્તાંતોનો શ્રવણ કરનારો અને અનેક કલા કુશલ પુરુષોનો સંભાન કરનાર અને બધા વિષયો પર ભિત્તિ રાખનારો હતો.

તેની આવી ચોગ્ય વૃત્તિ હોવાથી ઘણાં વિદ્યાનો કહિએ અને બુદ્ધિમાન પુરુષો વારંવાર તેની સભામાં આવીને માન પામતા.

એ રાજ પોતાના હાસ્ય વિનોદ આદિના શોખને માટે મશકરા, વાચાળ, હાજર જવાબી ખેલાડીને કુશલ પુરુષોને પણ પુરસ્કાર આપીને પોતાની સાથે રાખતો હતો.

એક દિવસ ઇશ્વર વિશે તેને થોડા પ્રજનો ઊઠયા.

રાજાએ તુરંત તે પ્રજનો પ્રધાન દ્વારા રાજાની સભામાં કહી સંભળાવ્યા. પરંતુ એ પ્રજન પૂછવા પૂર્વ પ્રધાને મહારાજની આજ્ઞા અનુસાર જણાવ્યું કે આ પ્રજનોના જેઓ ઉત્તર ન આપી શકે. તેઓએ તરત રાજ છોડી જવું અને પૂનઃ મહારાજાની આજ્ઞા લઈને રાજ સભામાં પ્રવેશ કરવો.

પછી પ્રધાને સૌ સભામાં સાંભળે એવી રીતે રાજાના પ્રજનો રજુ કર્યા.

(૧) ઇશ્વર શું ખાય છે ?

(૨) ઇશ્વર શું કરે છે ?

(૩) ઇશ્વર ક્યાં રહે છે ?

(૪) ઇશ્વર ક્યારે હસે છે ?

આ પ્રજનો સાંભળીને સૌ એકબીજાના મૌંઢા સામું જોવા લાગ્યા. મારા રાજ્યમાં આવા પંડિતો હતા, વિદ્યાનો હિતા પણ જવાબ ન આપી શક્યા. એ સમયે રાજાએ વિચાર કર્યો કે મારી સમર્થ સભામાં આટલા બધા પંડિતો બુદ્ધિમાન પુરુષોથી પણ જેનો ઉત્તર નહીં અપાયો તેવા અગમ્ય પ્રજનોનો ખુલાસો કરનારો પુરુષ કંઈ થોડો અનુભવી કે થોડી યોગ્યતાવાળો તો હશે નહીં. પણ કોઈ મહાત્માજ હશે.

રાજાના વચન સાંભળીને બીજે દિવસે પ્રાતઃકાલ થતાં જ મંત્રી ઘોડેસવાર થઈને કોઈ મહાત્માની શોધ કરવા નીકળ્યો. એક ગામથી બીજે ગામ એમ કરતાં બહુ દુરના દેરામાં નીકળી ગયો.

ભગવાનનું નામ લેતો સ્તુતિ કરતો એ મંત્રી મંદ પગલે જતો હતો. ત્યાં એક સુંદર ઘટાવાળું આંબાનું વૃક્ષ હતું તેની છાયા તળે વિસામો લેવા બેઠો.

એટલામાં તે ખેતરના હળ હાંકનાર ખેડૂત પણ મદ્યાહન થવાથી હળ પરથી બળદો ચરવા છોડી દઈ ભાતું ખાવા માટે તે ઝાડ તળે આવ્યો. એ ખૂબ સારો ખેડૂત સ્વભાવે ઘણો શાંત હતો. જ્ઞાન તેજથી તેનું મુખ જગમગ કરતું હતું. તેના મુખ પર કૃપાની ને કરણાની ઝાંખી થઈ રહી હતી.

તે આવતાં જ પ્રધાનમંબિનું મુખ ઉતરી ગયેલું જોઈને પૂછવા લાગ્યો ભાઈ તું કોણ છે ? શાને કારણે શોક સાગરમાં ડુબેલો દેખાય છે. તમે આજ મારા ખેતરમાં આવી ગયા તેથી તમે મારા મહેમાન છો. મારી સાથે ભોજન કરો. અને તમારા સુખદુઃખની વાતો દસ્તાવેજ હો તો તે મને કહો. પછી બંને પ્રેમ સહિત ભોજન કર્યું પછી પ્રધાન મંત્રી પોતાની સધળી વાત તે ખેડૂતને કહી સંભળાવી ને છેવટે કહ્યું કે હે બ્રહ્મદેવ ! હવે મારો સધળો આધાર ઇશ્વર પર છે તેને ગમશે તે તે કરશે.

આ સાંભળી પેલા ખેડૂત બ્રાહ્મણે કહ્યું ભાઈ સારું થચ્યું કે તમે અહીં આવી ગયા. તમારા રાજાના ચારે પ્રજનોનો ઉત્તર ઇશ્વર કૃપાથી હું આપી શકીશ. હવે આપ વિલંબ ન કરતા રાજધાની પ્રત્યે ચાલો. આમ બંને જણ રાજાની રાજધાની તરફ ચાલવા લાગ્યા. ઘોડા પર સવારી કરતાં બીજે દિવસે રાજનગરમાં આવી પહોંચ્યો.

બીજે દિવસે રાજાએ સભા ભરી અને સર્વને દેખતા સારા આસન પર બીરાજમાન કર્યો. પેલા ખેડૂતને અને પૂછવા લાગ્યા. પ્રજનો પ્રથમ પુછયું ? બ્રહ્મદેવ કહો.

ઇશ્વર શું ખાય છે ? તે સાંભળી ખેડૂત બોલ્યો રાજ યૌવન દન, સંપત્તિ પ્રભુતા બળ ઇત્યાદિ વસ્તુની પ્રાસિ થતા મનુષ્યને અહંકાર આપે છે. અને દુષ્ટ કર્મો કરવા તરફ વળે છે. પ્રભુ તે અહંકારના (ભક્તિકર્તા) ગર્વ ભંજન કરે છે. અને એ અહંકારને ખાઈ લાય છે. આ બ્રહ્મદેવ ખેડૂતનો ઉત્તર સાંભળીને રાજ તથા આખી સભા અતિ હર્ષ પામ્યા. બીજે પ્રજન પુછવાની ઉલ્કણ્ઠા જગી અને બીજે પ્રજન પુછવા લાગ્યા, હે બ્રહ્મદેવ ! ઇશ્વર શું કરે છે ?

ખેડૂત પ્રજન સાંભળી ઉત્તરમાં કહે છે સર્વતંત્ર સ્વતંત્ર સર્વશ્વર જગાદાતા પ્રભુ તૃણનો મેરુનો તૃણ કરી દે

છે. પરમાત્માં આખા બ્રહ્માંડને ક્ષણવારમાં પ્રગટ કરે છે અને ક્ષણવારમાં લય કરવામાં શક્તિમાન છે. અને રંકને રાજા બનાવે છે ને રાજાને રંક બનાવે છે. આ ઈશ્વરનું કામ છે. આ ઉત્તર સાંભળીને આખી સભામાં આનંદ આનંદ છિવાઈ ગયો.

અને રાજાએ ત્રીજો પ્રજ્ઞન પુષ્ટિ બ્રહ્મદેવ ખેડૂત પાસે અનુમતિ માંગી.

અને ત્રીજો પ્રજ્ઞન પુષ્ટિ લાગ્યા.

ઇશ્વર ક્યાં રહે છે ?

તેના ઉત્તરમાં ખેડૂત બ્રહ્મદેવ કહે છે ઈશ્વર સર્વભ વર્સે છે અના વિના જગતમાં કોઈ પણ ઠામ ખાલી નથી. આટલું નિશ્ચયે મણ કે પરમાત્મા ભક્તોના રાગાદિક દોષ રહિત શુદ્ધ અંતકરણમાં નિત્ય નિવાસ કરે છે.

આ પ્રજ્ઞનનો જવાબ સાંભળીને આખી સભા રાજુરાજુ થઈને તાળીઓ પાડવા લાગી.

હવે રાજ ચોથો પ્રજ્ઞન પુષ્ટિ લાગ્યા.

પરમેશ્વર ક્યારે હસે છે ? તેના ઉત્તરમાં ખેડૂત બ્રહ્મદેવે કહ્યું જીવાત્માની વારંવાર બે વચની પણાંની કુટેવને લીધે ભગવાનને હસવું આવે છે. જ્યારે જીવ માતાના ઉદરમાં છોય છે ત્યારે તેમાંથી છુટવા માટે હીન થઈને પરમેશ્વરની પાસે અનેક પ્રકારની પ્રાર્થના કરે છે. ત્યારે ભગવાન દયા લાવીને તેને દુઃખમાંથી મુક્ત કરે છે. પરંતુ તે પહેલા તેની પાસેથી વચન લે છે કે આ હે જીવ ! વારંવાર આમ જ કરતો આવ્યો છે. તો પણ આ વખતે દયા આવવાથી તને છોડું છું માટે હવે તું સંસારમાં જઈને સંભાર્ગ વર્તજે જેથી તને આ ગર્ભવાસનું દુઃખ તને ભોગવવું ન પડે. જીવ ગર્ભમાંથી બહાર આવે છે કે સધળું જ્ઞાન ભૂલી જઈને એમાનું કશું કરતો નથી. ઊલટાનું પાપ કર્મ કરીને નરકમાં પડે છે. આમ એ જીવનું બે વચની પણું જોઈને ભગવાનને હસવું આવે છે. આમ આ ઈશ્વરના કર્તવ્યો છે.

“જીવન અમૂલ્ય છે, એનું મૂલ્ય જાણો”

- જ્યોતસ્નાને સોની

જીવન અમૂલ્ય છે, એનો કોઈ મોલ નથી. જીવન સૌ જીવે છે. સાચું જીવન એ કહેવાય જે જીવનને ઓળખી શકે છે. એ સાચું જીવન કહેવાય છે. એ માનવ ઈશ્વરની દેન છે. એને વેડજો નહીં. જીવનના મૂલ્યને ઓળખો, સમજો અને જીવન જીવો.

આજના ચુગમાં બાળકો જીવન એઠલે મોજ, મસ્તી, ટી.વી., મોબાઈલ, અને કોમ્પ્યુટર નેટ એ જ આધુનિક જીવન. સાચું જીવન શું છે ? તે સમજતા નથી. જીવન તો ધર્મ, કર્મ, અને ભક્તિના મૂલ્ય રલનથી કઢારવાયો છે. એ જ્ઞાન આપણને ક્યાંથી મળો ? આવા મહિત્વના પ્રજ્ઞનનો જવાબ ‘ગુરુ’ પાસે જ મળે. આપણા માતા-પિતા, વડિલ બંધુ પાસેથી જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય કે ‘જીવન અમૂલ્ય છે’, ‘ધર્મ, કર્મ, જ્ઞાન, ભક્તિનો સુમંગ સંગમ સાથેનું જીવન એક શિક્ષકો પાસે ગુરુનો સ્થાન પ્રાપ્ત કરી શીખવાડશે. બાળક જીવનના મૂલ્યનો પાયો તેના ઘરમાં છે. વડિલો અને માતા-પિતાએ બાળકને શીખવવનું જોઈએ.’

જીવનમાં ધર્મ, કર્મ, ભક્તિ, જ્ઞાન સાથે કેવી રીતે ચાલવું એ જ્ઞાન પોતાને બાળકને આપવું. જેથી બાળક સમજે અને પ્રેરણા પ્રાપ્ત કરે. વડિલોને તે પણ ધ્યાન રાખવું કે બાળક જીવન મૂલ્ય. સમજવા માટે એક સારી શાળામાં અભ્યાસ કરાવવું, જીવનમાં સાચું ઘડતર શાળામાં શિક્ષકો દ્વારા થાય છે. સાથે-સાથે સારા પુસ્તકોના વાંચન માટે પ્રેરણા આપવી. કહેવાય છે કે,

“ઉત્તમ પુસ્તકો એ જન્મનાર

અને જન્મેલી પેટીઓ માટે

અમૂલ્ય વારસો છે”

અંતમાં હું કહેવા માગું છું, પોતાના જીવનને વ્યર્થ ન કરો. જીવનમાં સમયને ઓળખો ને વિવેકથી ચાલો. ‘ધર્મ, કર્મ અને ભક્તિને’ સમર્પણ કરો. જેવી રીતે દિપકની જ્યોતિથી અંધકારમાં પ્રકાશ ફેલાય છે. તેમ જીવનના મૂલ્યો દિપકની જ્યોતિ’ સ્વરૂપ તમારા જીવનને પ્રકાશમય બનાવશે. તેથી જ ‘સમયને બચાવો, સમય તમને બચાવશે.’

‘જીવન અમૂલ્ય છે આનું મૂલ્ય જાણો.’

શ્રી કચ્છી માર્ગ કંસારા સોની જ્ઞાતિમંડળ-અમદાવાદ હાર્દિક નિમંત્રણ

દિનાંક ૨૮-૬-૨૦૧૪ને રોજ-ભુજ મદ્દે, ટાઉનહોલમાં ‘જ્ઞાતિસેતુ’ દર્શાવ્દી ઉત્સવનું આયોજન છે. આ સપ્રમા દિવસે સવારના ભાગે સેતુના દાયકા દરમ્યાન થયેલા વિકાસનું વડિલો ઝારા વિહંગાવલોકન થશે, ‘સેતુ’ના પ્રકાશન અંગોની દાયકા દરમ્યાનના અનુભવોની ચર્ચા થશે અને એમાં, જે સમસ્યાઓ પ્રસ્તુત થશે. તેનાં સમાધાનનાં સૂચન થશે. ‘સેતુ’ના ભાવી પ્રકાશન-વિતરણ વ્યવસ્થામાં ‘જ્ઞાતિ મંડળ’ના અધિક યોગદાનના વિભિન્ન આયાઓ પર ગ્રાન્ટ-સબગ્રૂપ વિશાદ ચર્ચા વિચારણા કરી એની ભલામણો તૈયાર કરશે.

‘બપોરા’ પછીની જનરલ સભામાં આ ભલામણોની ઓપન ફોરમમાં ચર્ચા પછી ‘સેતુ’ની વિતરણ વ્યવસ્થાનું આયોજન ડોક્યુમેન્ટ તૈયાર થશે. અમને એ વાતનો હર્ષ છે –આપણા મહામંડળ દર્શાવ્દી કાર્યક્રમને મહામંડળનું બેનર અને ‘પ્રોત્સાહન સહયોગ’ આપવા સંમતિ આપી છે.

‘સેતુ’ના વાચકો, સમર્પિત સહયોગીઓ અને સહયોગ શ્રેષ્ઠીઓના ઉખાસભર ટેકો મળતાં ‘સેતુ’ આટલી પ્રગતિ કરી શક્યું છે એ એક હકીકિત છે અને એટલેજ, ‘સેતુ’ એના અગ્રિયારમાં વર્ષનો પ્રવેશ-પ્રારંભે સહૂં-સહયોગીઓ શ્રેષ્ઠીઓનાં યોગદાનની નોંધ લેવાનું આવશ્યક ના સમજે છે.

૨૮-૬-૨૦૧૪ (રવિવાર) બપોરે ૪ થી ૭ દરમ્યાન આયોજ્ઞિત કાર્યક્રમમાં સેતુના સર્વ વાચકો, હિતેચ્છુઓ સહયોગીઓ અને સમાજના સર્વ સભ્યોને હાર્દિક-આમંત્રણ છે. આપ સહુ પદ્ધારી સેતુ પરિવારનું મનોબળ મજબૂત કરશો તેવી અમારી નામ્ર વિનંતી છે.

અતુલ સોની
માનદમંત્રી

મનુભાઈ કોટડિયા
ચેરમેન-જ્ઞાતિસેતુ

હંસરાજ કંસારા
મુખ્ય તંત્રી-જ્ઞાતિસેતુ

રાજેન્દ્ર સોની
પ્રમુખ

‘જ્ઞાતિસેતુ’ તારા વધામણાં

ગાલી-મહોલ્લામાં, ગામ-શહેરમાં, દેશ-વિદેશમાં, જ્યાં નજર પડે ત્યાં “જ્ઞાતિસેતુ”. જ્ઞાતિ-પરજ્ઞાતિમાં, સાયકલ, સ્કૂટર, બસ કે પ્લેન ઝારા ઘરે-ઘરે પહોંચતું “જ્ઞાતિસેતુ”. આભાલ-વૃદ્ધિ, નાર-નારી, સૌ કોઈ વાંચતું-વાંચાતું “જ્ઞાતિસેતુ”. શીશીરથાંક, ગ્રીઝઅંક, વર્ષાંક અને દિપોત્સાવી અંકે પ્રગાટ થતું “જ્ઞાતિસેતુ” જીવનનું આભુષણ, વીણાની વાણી, મહિલા જાગૃતિને ના ભૂલી શકે “જ્ઞાતિસેતુ” કોયલના ટહુકારો દિવાળીના દીપ સાથે, રીમઝીમા બરસાત સાથે રજુ થતું “જ્ઞાતિસેતુ” જન્મ, સગાઈ, લગ્ન, અવસાન, શ્રદ્ધાંજલિની ખાટી-મીઠી વાનગી પીરસતું “જ્ઞાતિસેતુ”. આપણી વાત, પત્રસેતુ, બાયોડેટા, શુભેચ્છા ભેટની નોંધ કરતું “જ્ઞાતિસેતુ”. વાડી-ડેરીનાં બાંધકામ કે સમાજના જીર્ણોદ્ધારના દાન માટે અપીલ કરતું “જ્ઞાતિસેતુ”. કથા, હવન, ભાગવત સસાહ, સમૂહલગ્ન કે અવનવી વિવિધ માહિતી આપતું “જ્ઞાતિસેતુ”. તેજસ્વી તારલા, ભૂલકાઓની દુનિયા, જ્ઞાતિ ગોરવને રંગ-બેરંગી રૂપે રજુ કરતું “જ્ઞાતિસેતુ”. આજીવન ગ્રાહકો નવા હોદેદારો અને સ્નોહ મિલનની જાણ કરતું “જ્ઞાતિસેતુ”. નોટબુક, સ્કોલરશીપ અને વિદ્યાર્થી ઇનામ વિતરણની માહિતી આપતું “જ્ઞાતિસેતુ”. વસ્તી પત્રક વિમોચન, સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ અને સમૂહભોજનનો રસથાળ પીરસતું “જ્ઞાતિસેતુ”. બીજોત્સવ, પાટોત્સવ, કુળદેવી કે અતિથિ ભવનના ઉપયોગની જાણકારી આપતું “જ્ઞાતિસેતુ”. વ્યક્તિ વિશેષ જીવતું-જગતિયું કે એવોર્ડ વિજેતાઓની કદર કરતું “જ્ઞાતિસેતુ”. સમૂહલગ્ન, વાસ્તુ, ગૃહ પ્રવેશ, જહેરાત અને વિશેષ, માર્ગદર્શન આપતું “જ્ઞાતિસેતુ”.

હંસરાજભાઈ કંસારા, અતુલભાઈ સોની, તુલસીદાસ કંસારા, એકતા કહુા, મનુભાઈ કોટડિયા, સૂર્યકાંતભાઈ સોની, ચિરાગ બુદ્ધાલ્લી, કનુભાઈ બીજલાણી, શૈલેષ કંસારા, સુધાબેન બુદ્ધાલ્લી, પી. જી.સોની (દાસ) અને સૌ વહાલા પ્રતિનિધિઓના સહયોગે પ્રાપ્ત થતું “જ્ઞાતિસેતુ”. “જ્ઞાતિસેતુ” ૧૦ વર્ષ પૂરા કર્યા હતું એ પ્રાપ્ત વર્ષમાં પ્રવેશે છે ત્યારે “પલક” કેમ ભૂલી શકે “જ્ઞાતિસેતુ”ને અને હૃદયપૂર્વક શુભકામનાઓ “જ્ઞાતિસેતુ”ને. -પલક ગુજરાતી-માધાપર

આપણે સેતુ સેમિનારની વાત આગળ વધારીએ તે પહેલાં મારે એક સવાલ દોહરાવવો છે, જે મેં અમદાવાદમાં મંડળની સ્થાપનાના પ્રસ્તાવ લઈને આવનાર મારા ભિંબોને પણ પૂછ્યો હતો કે મંડળ શા માટે સ્થાપનું છે ? અમદાવાદમાં ત્યારે કોઈ મંડળ છતુંજ નથી અને આપણા પ્રજ્ઞાનો હતા ઘરતીકંપની અસરમાંથી બહાર આવતા આપણા પરિવારો સાથે કનેક્ટ થઈને સામાજિક સ્તરે કંઈક કરી છૂટવાની ભાવના. આ માટે અમદાવાદ જેવા ચારે તરફ ફેલાયેલ શરૂઆતમાં રહેતા આપણા ૧૦૦ થી પણ ઓછા ઘરો વચ્ચે સંપર્ક અને સંવાદ પ્રસ્તાવિત કરી શકવાની તાતી જરૂરીયાત હતી. માટે પ્રથમ પ્રોજેક્ટ થયો વસતિ પત્રકનો, જેમાંથી જન્મ થયો “એક-બીજાને ઓળખવાનો હેતુ” પંચ લાઈનનો અને ત્યારબાદ સેતુનો. (ત્યારબાદ જેવી રીતે સાબરમતી ઉપર આવેલ અનેક પુલો નીચેથી નર્મદાના પાણી પણ વહી રહ્યા છે, અને સાબરમતી ફરી જાણે બાર-માસી નથી બની ગયેલ છે, તેવીજ રીતે આ ઝાતીસેતુ દર બે મહિને કચ્છ અને બ્રહ્મદ કચ્છના બહોળા વિસ્તારોમાં વસતા આપણા ઝાતીજનોની જ્ઞાન (માહિતી) પિપાસા છિપાવતું, સંપર્કની જરૂરીયાતને સભાનતા પૂર્વક સંતોષતું રહેલ છે.)

અહીં હું એક આડવાત કહેવાની ઘૃણતા કરીશ. તમે જોતા છશો કે ઘણી દુકાનોમાં, મોટા સ્ટોરોમાં, કાચ કે પ્લાસ્ટીકની પારદર્શક બરણી કાઉન્ટર ઉપર પડેલી હોય છે જેમાં ચલણી નોટો દેખાતી હોય છે અને ઉપર ડોનેશનનું સ્ટીકર લગાવેલું હોય છે. હવે તેમાં કેટલા ગ્રાહકો રૂપીયા નાખે છે અને તે રકમનું દાન ક્યારે અને કેમ થાય છે તે સવાલ મને હંમેશા મુંજું હોય છે. પરંતુ મને અહીં આપેલ એક “તુરત દાન ને મહાપુણ્ય” જેવી વાત ગમી ગઈ જે તમારી સાથે શેર કરું છું.

વન ઓન દ વોલ:

“હું અને મારો મિત્ર એક કોઝીશોપમાં ગચ્છા ત્યારે ત્યાં બે જણ આવીને બેઠા અને ત્રણ કોઝીનો ઓર્ડર આપતા બોલ્યા કે વન ઓન દ વોલ.”

વેદ્ધાર બે કોઝી લાભ્યો, તેમણે પીધી, અને ત્રણ કોઝીના પૈસા આપીને ચાલતા થયા. થોડીજ વારમાં વેદ્ધાર ખાલી કપ ઉપાડવા આવ્યો, સાથે એક મોટું સ્ટીકર હતું, જેમાં એક કોઝી લખેલું હતું, તે તેણે વોલ-દિવાલ ઉપર ચીપકાવ્યું. અમને નવાઈ લાગી. હજુ અમે કોઝીની ચુસ્કીઓ લેતા હતા, ત્યાં બીજ બે જણ આવ્યા અને ચાર કપ કોઝીનો ઓર્ડર આપ્યો અને બોલ્યા ટુ ઓન દ વોલ. તેઓએ બે કપ કોઝી પીધી, ચારના પૈસા આપ્યા, અને રૂટીન પ્રમાણે વેદ્ધારે બે

સેતુ સમન્વય અને સંવર્ધના (૨)

તુલસીદાસ કંસારા, અમદાવાદ

કપ લખેલું સ્ટીકર વોલ ઉપર ચીપકાવ્યું. થોડી નવાઈ પમાડે તેવી કોઝી શોપ લાગી.

થોડા દિવસો બાદ ફરી એ તરફ જવાનું થયું. કોઝી છાઉસ ચાદ આવ્યું, અને કોઝી પીવા ગયા. હજુ તો અમે કોઝી ઓર્ડર કરીએ, ત્યાંજ એક મુફ્લિસ દેખાતો, લગર-વગર માણસ દાખલ થયો, અમારી બાજુની ટેબલ પર બેઠો. વેદ્ધારે પુરી નમ્રતાથી પૂછ્યું કે સાહેબ શું લાગું ? પેલા શખ્સે દિવાલ તરફ જોયું અને કહ્યું વન કોઝી ફોમ દ વોલ.

વેદ્ધાર એજ શિસ્ત અને નમ્રતા સાથે ‘યસ સર’ કહીને ગયો અને એક કોઝી લાભ્યો. પેલાએ તે આરામથી પીધી અને પૈસા ચૂક્યા વગર ચાલતો થયો. વેદ્ધારે આવીને ખાલી કપ ઉપાડ્યો અને વોલ ઉપર ચીપકાવેલ સ્ટીકરોમાંથી એક કપ કોઝીનું સ્ટીકર ઉઠાવી લીધું !

માનવીની માનવી તરીકેની ગરીમા જાળવી, તે ગમે તે હાલતમાં હોય તો પણ તેનો પુરો માન-મરતબો જાળવવાની કેટલી ઉમદા રસમ !”

આમ આપણે પણ આપણી જ્ઞાતી, સમાજ કે મંડળ કે મહામંડળના દરેક સભ્ય, પરિવાર અને વ્યક્તિનો માન મરતબો જાળવાય અને જરૂરીયાતમંદોને કોઝી ફોમ દ વોલ મળતી રહે તેવી વ્યવસ્થા વિચારીએ તો મહામંડળ સંલગ્ન દરેક મંડળો તેમજ સેતુના સમન્વય અને સંવર્ધના આ સેમિનારનો હેતુ દરેક સ્તરે પ્રતિબીંબિત થશે, અનેકના આશીર્વાદ પણ મળશે.

સેતુ માટે લાંબા ગાળાની નાણાકીય વ્યવસ્થા:

જ્યારે કોઈપણ નાણાકીય ખર્ચ દરાવતી મેગેગીન પ્રસિદ્ધ કરવા જેવી પ્રવૃત્તિ સતત લાંબા સમય માટે ચાલવવાની હોય ત્યારે તે પ્રવૃત્તિમાંથી જ તેના માટેનો ખર્ચ નીકળે તેવું આયોજન થાય તે દર્શાનીય છે. આપણે આ તે કેવી રીતે શક્ય બને તે વિશે ગચ્છા અંકમાં થોડું જોયું. આ વખતે અહીં હું દરેક સ્તરના મંડળનો માટે એક મેનેજમેન્ટના સિદ્ધાંત આધારીત સૂચન કરવાનું પસંદ કરીશ.

લો ઓફ પારેટો :

ઇટાલીમાં ૭૮૦૬માં એક અર્થશાસ્ત્રી વિલ્કેડો પારેટો થઈ ગયો જેણે જોયું કે ત્યાંની વસ્તિના ૨૦ ટકા લોકો પાસે ૮૦ ટકા જમીન હતી, તેણે તે પણ જોયું કે પોતાના બગીચામાં ૮૦ ટકા વાટાણાના બીજ ૨૦ ટકા ફળીમાંથી મળતા હતા. આમ તેણે પ્રસ્તાવિત કરેલ ૮૦:૨૦ રેશિયોને લો ઓફ પારેટો કહેવામાં આવે છે. આપણે પણ દરેક ફીલ્ડમાં ઉપયોગી તેવા આ અર્થશાસ્ત્રીના સામાન્ય સિદ્ધાંતનો પ્રયોગ કરવા જેવો

છે. આખી દુનિયાના આવા આંકડાઓ એકત્રિત કરી પ્રસિદ્ધ કરવાનું કામ કરતી બધાજ દેશોની માન્ય યુનાઇટેડ નેશન્સન ડેવલપમેન્ટ પ્રોગ્રામ તેના ૧૬૮૮ના રિપોર્ટમાં દર્શાવેલ આવકના આંકડાઓમાં ઇટાલિયન અર્થશાસ્ત્રી પારેટોના સિદ્ધાંતની વાસ્તવિકતા પ્રદર્શિત છે. (જુઓ ટેબલ-વિકીપ્રેચામાંથી લીધેલ છે.)

વસ્તિની ટકાવારી (વીસ ટકા પ્રમાણે)	આવકની ટકાવારી
સૌથી ઉપરનો વર્ગ	૮૨.૭૦
તેના પછીનો હાયર મીડલ કલાસ	૧૧.૭૫
મીડલ કલાસ કે લોઅર મીડલ કલાસ	૨.૩૦
ગરીબ વર્ગ	૧.૮૫
ગરીબ વર્ગ પણ નીચે	૧.૪૦

હવે જ્યારે ૧૦૦ રૂપીયા લેખે આખી દુનિયામાંથી માત્ર ૨૦ ટકા વસ્તિ પાસે ૮૦ રૂપીયા કરતાં પણ વધારે આવક હોય, અને બાકીની વીસ ટકા કરતાં પણ ઓછી આવકમાંથી બાકીના લોકોને ચલાવવાનું હોય તો તેઓની જીવનપદ્ધતિ કેવી રહે ? આવીજ રીતે જો આપણા દરેક શહેર અને ગ્રામ્ય કક્ષાનાં મંડળો, માત્ર ઇન્જિનીયરિંગ ભરતા અને ના ભરતા લોકોનો સર્વે કરીને પરિવારોની કે વ્યક્તિગત આવક જાણવાના પ્રોજેક્ટ કરે તો આપણા સમાજના આર્થિક સ્ટર્ટોનો ખ્યાલ આવે અને સોનીનું કામ કરતા હોય તે બધાજ પૈસાદાર હોય તેવી એક ભામક માન્યતા દૂર થાય. એટલુંજ નહીં, જે કુટુંબો થોડા સમય કે લાંબા સમયથી અછત અનુભવતા હોય અને કોઈને કહી પણ ના શકે અને સહી પણ ના શકે તેવી પરિસ્થિતીમાંથી પસાર થતા હોય, તેવા પરિવારોની માહિતી સ્થાનિક મંડળો પાસે તો હોયજ, તો તે લોકો તેમને શૈક્ષણિક કે મેડિકલ જેવી બાબતોમાં સલાહ સૂચન તેમજ જરૂરી નાણાકીય સવલતો માટેની ગોઠવણા કરાવી આપી શકે, અને પ્રાથમિક સવલતો જેવી કે રોટી, કપડા ઔર મકાનથી વંચિત લોકો માટે કંઈક કરી છૂટે, અને તે પણ પેલી કોઝીશોપની જેમ માનવતાની ગરીમા જાળવીને.

સામાજિક મેળેજીન અને લો ઓફ પારેટો :

આવીજ રીતે સેતુનો ફેલાવો વધારવા માટે આ “લો ઓફ પારેટો” નામના મેનેજમેન્ટ ટૂલનો ઉપયોગ માત્ર નાણાકીય બાબતમાં નહિ પરંતુ અનેક રીતે થઈ શકે. જેમકે તેની કન્ફેન્ટ, કઈ કન્ફેન્ટમાં વાયકોને વધારે રસ પડે છે, તેના સમયનું આયોજન, તેના ડિસ્ટ્રીબ્યુશન અને તેમાં લાગતા ખર્ચ, કઈ જગ્યાએ સેતુ નથી પહોંચતું, કયાંથી લવાજમ નથી આવતું, સમાજના સભ્યો જાહેરાત સિવાય અન્ય કઈ રીતે

મદદરૂપ થઈ શકે તેમ છે, ઇત્યાદિ બાબતો વિશે વિચારણા કરવા માટે સમન્વય સમિતિના સભ્યોને આ ટૂલ ચોક્કસ મદદગાર થઈ શકે.

હવે આપણે કોઈ એક સામાજિક મેળેજીન લઈએ, જેમાં મોટેભાગે લેખકોને કોઈ વળતર આપવામાં નથી આવતું, કાર્યકરો મૂફ રીડિંગ અને ડિઝાઇનીંગ જેવા કામો સ્વયંસેવક તરીકે કરતા હોય છે, કમ્પાઇલેશન કરનાર, ગ્રાફીક તેમજ પેજમેકર જેવા સોફ્ટવેર-કમ્પ્યુટર ઓપરેટર પાસે ઓછામાં ઓછા ખર્ચે કામ લેવાનું, પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ સાથે વાટાવાટો કરી સમયસર કામ કટાવવાનું, પેપરની ખરીદી, ડિસ્પેચ, ઇત્યાદિ મેનેજરીયલ ફંક્શન પણ વિના મૂલ્યે થતા હોય છે, ત્યારે માત્ર બેગ્રીક કોસ્ટની ધારણા સાથે અહીં એક અનુમાનિત-સંભવિત પડતર કિંમતનો દાખલો લીધેલ છે, જે હકીકતો ઉપર બિક્કુલ આધારિત નથી. અહીં આપણે લો ઓફ પારેટો કેટલે અંશે લાગુ પડે છે તે તપાસી રહ્યા છીએ. આપણે જો નીચે આપેલ કોઠામાં જોઈશું તો જણાશે કે એંસી ટકા ઉપરનો ખર્ચ માત્ર પેપર અને પ્રિન્ટિંગનો થાય છે, પરંતુ ડિસ્પેચમાં જો દરેક કોપીએ બે રૂપીયાને બદલે પાંચ રૂપીયાનો ખર્ચ કરવો પડે, ટપાલ ખાતું દર વધારે, તો ટકાવારી બદલાઈ જાય. સામે અહીં જો દરેક સેન્ટર પર જથ્થાબંધ કોપીઓ દરેક મંડળને મોકલવામાં આવે તો ખર્ચમાં બચત થાય અને દરેક મંડળ તેવી જવાબદારી સ્વિકારે તો તેમના કાર્યકરોનો સંપર્ક તેમના સભ્ય પરિવારો સાથે વધી શકે. આમ ટ્રીપલ ફાયદો થાય. ખર્ચમાં બચત, અંક ન મળવાની કે મોડા મળવાની ફર્સ્ટિયાદો કે કચવાટોનો અંત અને સ્થાનિક મંડળોનો સતત સંપર્ક. અલબત્ત આ મોટા શહેરોમાં કદાચ શક્ય ન બને, પરંતુ જગ્યાં સભ્યો નજીફીકમાં રહેતા હોય, અથવા તેમના કામના સ્થળ એકજ બજાર કે એકજ એરીયામાં હોય, તેમના માટે આ શક્ય છે.

આ બે વાત પછી, સેતુની “સમજણના સૂર” ગુંબેશ વખતે, બે વરસ પહેલાં લખેલ ચાર સુસંગત પર્કિટાઓ અહીં પ્રસ્તુત કરેલ છે.

સેતુનો હેતુ એટલે સમજણ સંવર્ધનના સૂર, સમજણની સરગમમાં હોય સૌનો એકજ સૂર ક્યારેક કોઈ સૂર બે-સૂર થાય તેમાં કોઈનો નહિ કસૂર, એતો માત્ર ક્ષણિક સ્વભાવની માત્રાનો કસૂર સમ-જગ્યા એટલે દૂર્ઘટની, જે બુદ્ધિનું કામ, સમજણ એટલે કરાર, તેમાં ના હોય તકરાર, તેમાં ભળે લાગણીવેદા, તો થાય નહિ કામ,

થોડી ધિરજ, થોડો આવકાર અને સ્વિકાર...
 સગપણ એટલે ઓળખાણની શરૂઆત,
 બે કુટુંબ વચ્ચે ખૂશી-મજા માણવાની શરૂઆત
 બે ચુવા-હૈયાઓની લાગણીઓના વણાટની શરૂઆત,
 અને લગ્ન એટલે માગણીઓ નહિં પણ ત્વાગની શરૂઆત.
 સમજણ એ રામ-રસતાનું પહેલું પગથીયું,
 સમજણ નહિં ત્વાં શાંતિ નહિં,
 સમજણ નહિં ત્વાં ત્વાગ નહિં,
 સમજણ નહિં ત્વાં સંવાદ નહિં, માત્ર વિ-સંવાદ,
 અને વિવાદ, સમજણ નહિં ત્વાં બે જણ પણ નહિં.
 એક-બીજામાં તન્મય થવાની તક પણ નહિં,
 સમજણ નહિં ત્વાં સમજ અને સમાજ નહિં...!
 એતો ગાડરીયાનું ટોળું...!!
 માટેજ બે જણ વચ્ચે પણ જોઈએ સમજણ નો સેતુ,
 બે કુટુંબ વચ્ચે જોઈએ સ્વિકારનો હેતુ,
 કુટુંબથી બનતી જ્ઞાતિના વિકાસનો હેતુ, ત્વાગ,
 શાંતિ અને સમજ છે સમજણના ભેતુ..

જ્ઞાતિ સેતુ દશાઢી વક્તૃત્વ સ્પર્ધા

જ્ઞાતિસેતુ દશાઢી વર્ષ ઉજવણીના ઉપક્રમે ભુજ જ્ઞાતિ મહિલા મંડળના સહયોગથી એક વક્તૃત્વ સ્પર્ધાનું આયોજન તા.૨૮-૬-૨૦૧૪ શનિવારના રોજ ભુજ ખાતે કરવામાં આવેલ છે. વક્તૃત્વ સ્પર્ધાના વિષય નીચે મુજબ છે.

- (૧) ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રે જ્ઞાતિના વિદ્યાર્થીઓની હાલની સ્થિતિ, કારણો અને ભાવી સફળતા માટેના ઉપાયો.
- (૨) વંશ પરંપરાગત દંધા ઘસાવાના કારણો અને નિવારણના ઉપાયો.
- (૩) સગપણ/લગ્ન ટૂટવાના કારણો અને નિવારણના ઉપાયો.
- (૪) સંયુક્ત કુટુંબ ટૂટવાના કારણો અને નિવારણના ઉપાયો.

આ સ્પર્ધામાં ૨૦ વર્ષથી ઉપરની ઉમરના જ્ઞાતિજનો ભાગ લઈ શકશે.

વિશેષ વિગત માટે શ્રીમતી લતાબેન સોલંકી-ભુજ મો.નં.૯૯૨૫૩૨૮૪૪ નો સંપર્ક કરવા વિનંતી.

“સેતુ દશાઢી નિભિતો સેતુ વિષેના વિચારો”

સૌ પ્રથમ તો ‘જ્ઞાતિસેતુ’ પ્રગટ કરવાનો જેમને વિચાર આવ્યો તેમને સૌને અભિનંદન. દર બે માસે ‘સેતુ’ પ્રગટ થવાથી આજે જ્ઞાતિજનો એકબીજાની ખૂબજ નજીક આવી ગયા છે. સમાજનો વિકાસ થવા લાગ્યો છે. દેશ-વિદેશમાં વરસ્તા જ્ઞાતિજનોની માહિતી ઘર બેઠા મળી જાય છે. નવા-નવા સંબંધો થવા લાગ્યા છે. આપણી જ્ઞાતિની તાકાતમાં વધારો થયો છે, જ્ઞાતિજનોમાં સંપની ભાવના વિકસી છે.

‘સેતુ’ પ્રગટ થયાને દશ વર્ષ થયા. વાંચન કરતા કરતા કયા સમય પસાર થયો, ખબર ન પડી. સેતુમાં વ્યક્તિ પરિચય, નવા-નવા બનાવો, લેખો, વાર્તાલાપ, રચનાઓ ખૂબજ રસપ્રદ હોય છે. ‘સેતુ’ પ્રગટ થાય છે તેથી કલમ ચાલે છે. ‘સેતુ’ના માદ્યમથી સર્વે જ્ઞાતિજનોનો વિકાસ થાય છે. જ્ઞાતિ ભાવનાનો ઉદ્દય થાય છે. સેતુના માદ્યમથી વિવિધ સ્પર્ધાઓ થવાથી જ્ઞાતિજનોની આવડત કે હોંશિયારીની કદર થાય છે. પોતાના વિચાર પ્રગટ કરવાનો અવસર મળે છે.

સેતુમાં અતુલભાઈ સોનીનો ખાદ્યતેલની પસંદગીનો લેખ ખૂબ સારો લાગ્યો. પ્રથમ વખત જીવન ઉપયોગી માહિતી મળી.

સોની મહેશકુમાર તુલસીદાસ-અંજાર
 જીવનમાં કયા અટકવું અને કયા ટકવું એ સેતુમાંથી જાણવા મળ્યું. ‘સેતુ’માં બાળકો અને વિદ્યાર્થીઓ માટે નવા-નવા કોર્ષની માહિતી મળે છે. જેથી તેમનો ભાવિ ઉજ્જવળ બને છે.

સેતુના સંપાદક તરીકે આપની મહેનત અને જહેમત દાદ મારી લે તેવી છે. વરસમાં એક વખત સેતુના તંત્રીમંડળના કાર્યકરોનું સંભાન થવું જોઈએ. અંક પ્રગટ કરવું સરળ છે પણ ટકાવી રાખવું ખૂબજ મુશ્કેલ છે. મંદિરમાં પૂર્તિની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા થાય છે અને તે દિવસે ઉત્સવ ઉજવાય છે પણ મંદિર દરરોજ નિયમીત ખોલવું જરૂરી છે સેતુ નિયમિત મળી જાય છે. તેનો આનંદ છે.

ટૂંકમાં, સેતુ હંમેશા માટે પ્રગટ થતું રહે, લોકોને મળતું રહે, જ્ઞાતિજનો તેમાં સહકાર આપતા રહે. ‘સેતુ’ મારા જીવનમાં એવું વણાઈ ગયું છે કે ક્યારેક એકાદ-બે દિવસ મોડું પ્રાસ થાય તો એમ થાય કે ‘જીવનમાં કંઈક ખૂટે છે’ સેતુ વાચવા ન મળે તો જીવન નિરાશ થઈ જાય છે. ‘જીવનમાં કંઈક ખૂટે છે’ સેતુ વાચવા ન મળે તો જીવન નિરાશ થઈ જાય છે. ‘જ્ઞાતિસેતુ’ મારા સર્વસ્વ છે.

શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ મહિલા મંડળ ભુજ તરફથી તા.૧૯-૪-૧૪ અગિયારસના રોજ નવનિર્મિત 'સ્મૃતિ હોલ' મદ્યે સત્યનારાયણ ભગવાનની કથાનું આયોજન કરવામાં આવેલ જેમાં જ્ઞાતિની બહેનોએ મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી, મહિલા મંડળની બહેનોએ પૂજામાં ભાગ લીધો હતો. તેમજ સત્કષંગ મંડળની બહેનોએ કથા બાદ ભજનોનો કાર્યક્રમ રાખ્યો હતો. જેનો પ્રતિસાદ સારો મળ્યો હતો. મહિલા મંડળ-ભુજ તરફથી પ્રસાદ વહેંચવામાં આવ્યો હતો.

સમરક્રમ

બાળકોની પરીક્ષાઓ પૂર્ણ થતાંજ બાળકો વેકેશન માણવા માટે ઉત્સુક હોય છે. નીતનવું જ્ઞાન મેળવવાની ઉત્સુકતા અને કૌશલ્ય કેળવવાની સાથે સાથે ગમ્મત પણ કરવાનો સમય એટલે જ 'સમરક્રમ.'

હાલમાં જ તા.૨૮-૪-૧૪ થી તા.૩-૪-૧૪ સુધી સર્વ જ્ઞાતિના ત્રીજી વર્ષના બાળકો માટે સમરક્રમનું આયોજન મહિલા મંડળે કર્યું. જેમાં ૩૦ જેટલા બાળકોએ ભાગ લીધો હતો.

ચેરપર્સન નીલાબેન પોમલ તેમજ ભાવનાબેન ચનાણી હતા. તેમણે સમગ્ર વ્યવસ્થા સંભાળી હતી. બાળકો માટે વિવિધ ગેમ્સ, કવીજ કોન્ટેસ્ટ વગેરે કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

સૌ પ્રથમ બાળકોને સંસ્કાર સિંચન તેમજ યોગાસનની તાલીમ મહિલા મંડળના પ્રમુખ શ્રીમતી લતાબેન સોલંકીએ આપી હતી, ત્યારબાદ વિવિધ ગેમ્સ બંને ચેરપર્સન દ્વારા રમાડવામાં આવી હતી.

શ્રીજી દિવસે 'કવીજ કોન્ટેસ્ટ'નો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવેલ જેમાં બાળકોને રોહિણી બુદ્ધાભણી તેમજ ચેરપર્સન્સ દ્વારા પ્રજ્ઞાનો પૂછવામાં આવેલ હતો. જેમાં બાળકોએ સંતોષકારક જવાબો આપેલ.

ચોથે દિવસે બાળકોને 'એલોહા સેન્ટર' પર લઈ જવામાં આવેલ જ્યાં વિવિધ એક્ટિવીટીમાં તેમને સામેલ કરવામાં આવ્યા હતા. બાળકોને ત્યાં ડાન્સિંગ, એરોબિક્સ, મેથસ, દ્રાગી કાઉટિંગ વગેરે શીખવવામાં આવ્યા હતા.

પાંચમે દિવસે બાળકોને આઉટોંગ માટે ઘોળાવા હનુમાનજીના મંદિર સ્થળે લઈ જવામાં આવેલ જ્યાં બગીચો, હિંયકા તેમજ લસરપણી પર રમવામાં બાળકોને ખુલ્લજ મજા પડી હતી. અને અંતિમ સમાપ્તિના દિવસે બાળકોની ફેશન પરેડ યોજવામાં આવેલ જેમાં બાળકો વિવિધ વેશભૂષા સાથે હાજર રહ્યા હતા. ગોપી, રાધા, મહાદેવ, પોલીસમેન, બિગ્નેશમેન જેવા વિવિધ ફેન્સી ડ્રેસમાં બાળકો દિપી ઉઠ્યા હતા અને તેમની વાફછણ્ણાનું તો કહેવું જ શું ? ૩ ૧/૨ વર્ષની બાળકી ભૂમિ સાકારિયા પરી બની હતી સાથે બોલકી પણ એટલી જ કાલીધેતી ભાષામાં બોલતા બાળકોને જોઈ અમે બદા પણ પોતાના બાળપણમાં જાણે આવી ગયા હતા.

બાળકોને દરરોજ નાસ્તો-ગીફ્ટ વગેરે મહિલા મંડળ તેમજ તેના હોદ્દેદારો, જ્ઞાતિજનો તરફથી પણ આપવામાં આવતો હતો.

વિવિધ ગેમ્સમાં નંબર લાવનાર બાળકોના નામ નીચે મુજબ છે.

- શ્રુતી હેંડાઉ - નીવા પરમાર - યેશા ગુજરાતી
- દેવ પરમાર
- ક્રોંગમાં નંબર મેળવનાર બાળકો :
- મીરા હેંડાઉ - દેવ વ્યાસ - યશ બુદ્ધાભણી
- ટીશા બુદ્ધાભણી

સમરક્રમ પૂર્ણિતું દિને દેવ પરમારનો જન્મદિવસ હોતાં તેમના પરિવાર તરફથી શ્રીમતી નિલમબેન પરમાર (જમનગરવાળા) તરફથી બાળકોને નાસ્તો આપવામાં આવ્યો હતો. છેલ્લે દિવસે બદાજ બાળકોને વિવિધ ગીફ્ટ તેમજ

વિજેતાઓને ઇનામો તથા નાસ્તો આપવામાં આવેલ. બદાજ બાળકો સાથે તેમના મા-બાપ પણ છેલ્લે દિવસે હાજર રહ્યા હતા. અને બાળકોની પ્રવૃત્તિ જોઈ ખુશ થઈ ગયા હતા. સમગ્ર કાર્યક્રમને સફળ બનાવવા માટે મહિલા મંડળના પ્રમુખ સાથે કારોબારી સભ્યો, હોદેદારોએ જહેમત ઉઠાવી હતી.

સમરક્ષભૂમાં બાળકોને નાસ્તો-ગોફટ આપનારના નામ - નિલાબેન પોમલ - ભાવનાબેન ચનાણી - લતાબેન આઈ. સોલંકી - અરણાબેન એન. બુદ્ધાભણી - રોહિણીબેન બી. બુદ્ધાભણી - મીરા-શ્રુતિ હેડાઉના પેરેન્ટ્સ તરફથી - મહિલા મંડળ તરફથી - મીનાબેન દેસાઈ તરફથી આલોહા સેન્ટર પર લઈ ગયા હતા ત્યારે નાસ્તો આપવામાં આવેલ. - નિલમબેન પરમાર (જામનગરવાળા) તરફથી પણ તેમના દિકરાના જન્મદિવસ પ્રસંગે બાળકોને નાસ્તો આપવામાં આવેલ.

ચરબી માપનનો કાર્યક્રમ

તા.૧૪-૪-૧૪ના રોજ 'લગ્નવાડી' મદ્યે મહિલા મંડળ-ભુજની જનરલ મિટિંગમાં બહેનો માટે 'ચરબી માપન'નો કાર્યક્રમ ગોફવવામાં આવેલ જેનો ૩૦ થી વધુ બહેનોએ લાભ લીધેલ હતો. આ કાર્યક્રમમાં જામનગરના વતની શ્રી પ્રશાંતભાઈ પરમાર તેમજ હર્ષવીબેન પરમારે આ સેવા આપી હતી. મહિલા મંડળની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં જ્ઞાતિની બહેનો ઉમલકાભેર ભાગ લેતી રહે છે. તેનું આ ઉમદા ઉદાહરણ કહી શકાય. બહેનોએ હેલ્ય અંગેના પ્રજ્ઞનો પ્રશાંતભાઈને પૂછ્યા હતા જેના સંતોષકારક જવાનો તેમણે આચ્યા હતા. બહેનોએ ડાયેટ અંગેના પ્રજ્ઞનો પૂછ્યા હતા. આ કાર્યક્રમના ચેરપર્સન અરણાબેન એન. બુદ્ધાભણી રહ્યા હતા. મહિલા મંડળ તરફથી પ્રશાંતભાઈ તેમજ હર્ષવીબેનનું સુવેનિયર આપી સંભાન કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમનું સમાપન રોહિણી બુદ્ધાભણીની આભારવિધિ સાથે કરવામાં આવ્યું.

કચ્છ-માંડવી જ્ઞાતિની જનરલ સભા

વિનોદભાઈ કંસારા

અનુસંધાને જ્ઞાતિમાં છેલ્લા આઠ વર્ષથી મહામંગ્રીના પદે રહી જ્ઞાતિની સેવામાં સદા તત્પર એવા શ્રી હરેશભાઈ બારમેડા પ્રમુખપદે આરક્ષ થતાં નવી કારોબારીની રચના કરી. પોતાના વ્યક્તત્વમાં જ્ઞાતિજનો પાસે સહકારની ભાવનાની અપેક્ષા સાથે જણાવ્યું કે કોઈપણ સમાજનો સર્વાંગી વિકાસ સેવા, સંગાઈ અને સહકાર વિના શક્ય નથી, માટે જ્ઞાતિની પ્રગતિ માટે મારાથી બનતો શક્ય એટલો પ્રયાસ જરૂર કરીશ એવી ખાત્રી આપવા સાથે જ્ઞાતિજનોને પણ સાથ સહકાર આપવાની અપીલ કરી જેનો સર્વે જ્ઞાતિજનોએ સ્વીકાર સાથે સંમતિ દર્શાવિલ ત્યારબાદ આભાર સહ જનરલ મિટિંગની પૂણાહૃતિ કરવામાં આવેલ.

કારોબારી સમિતી

શ્રી હરેશ નેણશી બારમેડા-પ્રમુખ

શ્રી રમેશ વાલજી બીજલાણી-ઉપપ્રમુખ

શ્રી વિનોદ વલભદાસ હેડાઉ-મંત્રી

શ્રી સુરેશ પ્રાગાજુ સોલંકી-ખજાનચી

શ્રી ચંદુલાલ વાલજી બીજલાણી-સહમંત્રી

શ્રી પ્રવિષ લક્ષ્મીદાસ સોલંકી-સહખજાનચી

શ્રી આનંદ જેઠાલાલ બુદ્ધાભણી-સભ્ય

શ્રી રાજેશ ધનજી બુદ્ધાભણી-સભ્ય

શ્રી વેલજી દેવજી પોમલ-સભ્ય

શ્રી કૈલાશ લક્ષ્મીદાસ સોલંકી-સભ્ય

શ્રી પ્રવિષ શંભુલાલ સોલંકી-સભ્ય

મહાસુદ આઠમ એટલે માઈ આઠમ નવરાત્રી આ દિવસે શ્રી માતાજીની અસીમ કૃપા પ્રાપ્ત કરવા માતાજીના નૈવેદ્ય-હવન-ઉપવાસ-એકટાણા કરી માતાજીને પ્રસંગ કરીએ છીએ.

તા.૭-૨-૧૪ શુક્રવારના રોજ દુધઈ મુકામે શ્રી સમસ્ત માર કંસારા સોની સોલંકી યુવક મંડળ આયોજુત શ્રી વારાહી માતાજી (વેરાઈ)ના મંદિરે નૈવેદ્ય-હવન-સમૂહ પ્રસાદ-જનરલ મીટિંગ તથા સરસ્વતી સંભાનના કાર્યક્રમ યોજેલ.

સવારે ૮-૩૦ કલાકેથી ધાર્મિક વિદ્યીમાં હવનનું કાર્ય ગોરબાપા શ્રી દેવેનભાઈ મહારાજે શરૂ કરાવેલ. હવનના આ વર્ષના યજમાન તરીકે જેરામભાઈ ટોકરશી-દુધઈવાળા પરીવારના સભ્યોએ લાભ લીધેલ હતો તેમજ ઉપસ્થિત દરક ભાઈ-બહેનોએ હવનમાં આહુતી આપી માતાજીના આર્શીવાદ મેળવેલ.

ધાર્મિક વિદ્યી સાથે સાથે જનરલ મીટિંગનું કાર્ય ૧૨ કલાકેથી શરૂ કરવામાં આવેલ. પ્રમુખશ્રી કિશોરભાઈના અદ્યક્ષ સ્થાને મળેલ તેમની સાથે મંચ પર (૧) પ્રાણલાલ જેરામ-ગાંધીધામ (૨) ધર્મન્દ્રભાઈ ભાઈલાલ-તલોદ (૩) હરીલાલભાઈ હેમરાજ-નખમાણા (૪) સુરેશભાઈ પ્રાગાજી-મંડવી (૫) કાંન્તીભાઈ વિશનજી-નારણપર (૬) અમૃતલાલ જેઠાલાલ-ભુજ વગેરે બિરાજેલ. મીટિંગની શરૂઆત કરતાં મંત્રીશ્રી નવિનભાઈએ ઉપસ્થિત દરેક ભાઈ-બહેનોનું શાબ્દિક સ્વાગત કરેલ ત્યારબાદ ગત મીટિંગનું વાચન કરેલ. ત્યારબાદ ખજાનચી તિરીશભાઈએ વાર્ષિક હિસાબો રજુ કરેલ જે બહાલ કરવામાં આવેલ.

આ વર્ષના મુખ્ય એજન્ડામાં પ્રમુખશ્રી ટર્મ પુરી થતાં નવા પ્રમુખની વરણી કરવી. જેમાં કિર્તીભાઈ કેશવજીએ પ્રમુખ

તરીકે કિશોરભાઈને શ્રીજી ટર્મ માટે નામ રજુઆત કરેલી જેને સર્વ સભ્યોએ સમર્થન આપીને પ્રમુખ તરીકે કિશોરભાઈને શ્રીજી ટર્મ માટે વરણી કરવામાં આવેલ નાટવરલાલ જેઠાલાલ-ભુજ દ્વારા માતાજીના વર્ષમાં થતા-પ્રસંગે થતા નૈવેદ્યની બુક દરેક સભ્યોને આપવામાં આવેલી હતી.

ત્યારબાદ સરસ્વતી સંભાનનું કાર્ય શરૂ કરવામાં આવેલ. આ વર્ષ ધોરણ-૧૦ થી ઉપરના કુલ-૨૩ છાત્ર છાનાઓનું સંભાન કરવામાં આવેલ. આ સાથે ઉર્વી જ્યેશભાઈ-સામગ્રીનું વિશિષ્ટ સિદ્ધી બદલ સંભાન કરેલ સાથેજ MBBS (ડૉક્ટર)ની ડીગ્રી પ્રાપ્ત કરવા બદલ શ્રી હિર યોગેશભાઈ-ભુજ તથા શ્રી હેત યોગેશભાઈ-ભુજ નું પ્રમુખશ્રી દ્વારા સિલ્વર મેડલથી સંભાન કરેલ.

આજના પ્રસંગના ધાર્મિક વિદ્યી તથા ભોજન સાથે સંપૂર્ણ ખર્ચના દાતા શ્રી જેરામભાઈ ટોકરશી-દુધઈવાળા પરીવારના સભ્યો હતા. જ્યારે સરસ્વતી સંભાન ખર્ચના દાતા ધર્મન્દ્રભાઈ ભાઈલાલ-તલોદવાળા હતા. આ સાથે બજે દાતાઓનું મંડળ દ્વારા શાલ ઓટાડી સંભાન કરવામાં આવેલ અંતમાં મંત્રીશ્રીએ ઉપસ્થિત દરેક સભ્યો તથા ભૂમીદાન-સંભાન ખર્ચ-ધાર્મિક ખર્ચ તથા પાટોત્સવ નિભિતે દાન આપનાર તથા મુંબઈ-વડોદરા-અમદાવાદ-વડાલી-ખેડુલાલ-તથા કચ્છના દરેક ગામથી પદ્ધતે અંદાજુત ૫૦૦ થી વધુ જણનો આભાર માની કાર્યક્રમ પૂર્ણ થયેલ જાહેર કરેલ.

મીટિંગ-સંભાન કાર્યક્રમ બાદ સર્વ સભ્યો-મહેમાનોએ ૧-૩૦ કલાકેથી સમૂહ ભોજન પ્રસાદનો લાભ લીધો હતો.. કાર્યક્રમ જે ૩ કલાકે પૂર્ણ થયેલ.

આજના કાર્યક્રમને સફળ બનાવવા મંડળના પ્રમુખ-મંત્રી-ખજાનચી ઉપરાંત ઉમેશભાઈ-હિતેષભાઈ-યોગેશભાઈ-ત્રિલોકભાઈ-કિરીટભાઈ-પ્રશાંતભાઈ-રાહુલભાઈ તથા જ્યેશભાઈ વગેરેએ ખુબજ જાહેર ઉઠાવેલ.

કુટુંબ એક એવી સામાજિક સંસ્થા છે જ્યાં માનવી પોતાની પ્રગતિ સાધી શકે છે, સમાજમાં રહેતા શીખી શકે છે, મુશ્કેલીઓનો સાથે મળીને સામનો કરતા શીખી શકે છે. આ રીતે કોઈપણ વ્યક્તિ માટે કુટુંબ ખૂબજ જરૂરી છે પરંતુ કુટુંબમાં જ્યારે ધર્ષ અને કુસંપ, સ્વાર્થ પ્રવેશે છે ત્યારે કુટુંબો તૂટે છે. આજના આધુનિક જમાનામાં પૈસાના મહિત્વને કારણે ઘણી વખત કુટુંબો તૂટે છે ઘણા કુટુંબોમાં છોકરી કરતા છોકરાને વધુ મહિત્વ આપી છોકરીની શક્તિઓને કુંદિલ કરી દેવામાં આવે છે. ઘણા માતાપિતા કમાતી કન્વાને પરણાવવાની ચિંતા કરતા નથી અને પોતાના સ્વાર્થમાં કન્વાનું જીવતર બગાડે છે. બાળપણમાં બાળકના મન ઉપર કુટુંબના વાતાવરણની સીધી અસર થાય છે.

પિતા મહેનત કરીને પૈસા કમાતા હોય અને માતા સમજુ વિચારીને દેર ચલાવે, વસ્તુનો ખોટો બગાડ થા નદે તેમજ જ્યાં ખર્ચ કરવાની જરૂર હોય ત્યાં વિના સંકોચે તે કરે પરંતુ ખોટા મોભા અથવા ન પોષાતા શોખ માટે ખર્ચ ઉપર કાબુ રાખે તો સંતાન પણ પૈસાનો યોગ્ય ઉપયોગ કરતા શીખશે. આજે ઘણા માતા-પિતા પોતાના સંતાનના અભ્યાસને પોતાની પ્રતિષ્ઠાનો પ્રજ્ઞન બનાવી દે છે. પોતાનું સંતાન ખૂબ ટકા લાવે તેવો આગ્રહ રાખે છે અને પરિણામે સંતાન ઉપર અભ્યાસનું દબાણ શરૂ થાય છે અમુક સંભોગોમાં તે અભ્યાસને ભય અથવા દુશ્મનની નજરે જોવા લાગે છે. આ ભય તેની એકાગ્રતાને તોડી નાખે છે તે પોતાનો વિશ્વાસ પોતાનામાંથી ગુમાવી દે છે.

જ્યારે સંતાન ચુવાવસ્થામાં આવે ત્યારે માતાપિતાએ સૌથી વધારે દ્યાન રાખવાની જરૂર પડે છે. પુરુ માટે પિતાએ મિશ્ર તથા પુફી માટે માતાએ સખી બની તેની શક્તિઓનો અભ્યાસ કરી તે શક્તિઓને સફળતાના પથ ઉપર લઈ જવા માટે પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. ચુવાનીમાં ઘણા સંતાનો કુટેવના ભોગ થઈ પડે છે. તમાકુ, સિગારેટનું સેવન, દાર પીવો, જુગાર, વ્યભિચાર, વગેરે કુટેવોનો ચુવાન ભોગ બની શકે છે. આવા સમયે ઘણા માતા-પિતા શરૂઆતમાં કોઈ ફરિયાદ

કરે તો માનવા તૈયાર હોતા નથી અથવા ઘણા માતા પિતા અનિ કોઢી થઈ જાય છે. બજે સ્થિતિ નુકશાનકારક છે. સંતાનને કુટેવમાંથી મુક્ત કરવાના હિંમતભર્યા પગલા લેવા જોઈએ. તેના માટે સમય આપવો જોઈએ. કોધથી કુટેવ વધવાની શક્યતાઓ છે.

આજના ટી.વી. અને મોબાઇલના આધુનિક જમાનામાં સંતાનોની જાતજાતની વસ્તુઓ માટેની માંગ વધી ગઈ છે. દરેક માતા-પિતાની તે વસ્તુઓ ખરીદવા માટે શક્તિ હોતી નથી. પરિણામે ઘરમાં કંકાસ પ્રવેશે છે. આવા સમયે સંતાનને સંભોગોથી માહિતગાર કરવા જોઈએ તથા ચથાશક્તિ થોડો ખર્ચ કરવો જોઈએ. ચુવાનોએ પોતાના માતાપિતાની સ્થિતિ સમજવી જોઈએ. ચુવાની પણી વ્યક્તિમાં પુખ્તા આવે છે. વ્યક્તિને મળેલ જીવનસાથી કૌટુંબિક જીવન માટે મોટો ભાગ ભજાય છે. એક વ્યક્તિ જ્યારે સ્વાર્થી બને, પૈસાને અને ભૌતિક સુખોને જ મહિત્વ આપવા લાગે ત્યારે તે કુટુંબને તોડવાનું કાર્ય કરે છે પરંતુ જે કુટુંબોએ સાચા અથવા સંપણાળી રાખ્યો હોય છે તે કુટુંબના સભ્યોને એકત્રાનો સામનો કરવો પડતો નથી. સંપણ એટલે એક જ છિત નીછે રહેવું તે નહિ પરંતુ સંપનો અર્થ એ છે કે મકાનો ભલે જુદા હોય પણ દિલ એક હોવા જોઈએ. સંપનો અર્થ એ છે કે કુટુંબના સભ્યો તકલીફમાં-દુઃખમાં એક સાથે ઊભા રહે અને એકબીજાને મદદરૂપ થઈ પડે. આનંદના પ્રસંગો સાથે ઊજાયે અને નાની નાની વાતો માટે કરવાશ ન સર્જે.

મિત્રો, તમારા કુટુંબના માળાને પીંખી નાખવાને બદલે તેને સુદૃઢ બનાવો. તમે અને તમારા કુટુંબીજાનો તમારા કુટુંબ માટે ગોરવ અનુભવો તેવી રીતે જીવો.

:- તમારા કુટુંબને સુખી કરવા :-

H : happy atmosphere - આનંદી વાતાવરણ

O : offer help - મદદની તત્પરતા

M : Manage it well - યોગ્યની સંચાલન

E : earn, spend & save- કમાવ, યોગ્ય ખર્ચ અને બચત

ભક્તો તારા તુજ પર ભારી

તું નિગુણ પણ ભક્ત સગુણ છે

નિર્વિકાર તું નિર્વિકલ્પ છે

તુંજમાં ચિત્ત સમાવિષ્ટ કરતા

ભક્તો તારા તુજ પર ભારી.

તને વિરાટ બનાવ્યો જેને

અને બ્રહ્માંડે સ્થાપ્યો જેને

તન-મન-ધન કીધાં જે અર્પણ

એ ભક્તો છે તુજ પર ભારી.

આફત વખતે અવિચળ રહેતા

દુઃખ દુંગારને મૂંગો સહેતા

એ તો એની માયા કહેતા

એવા ભક્તો તુજ પર ભારી

બગદાણાના સંત જોઈલો

વીરપુરના ભક્તને ભાળો

જૂનાગઢના નરસિ નિરાળા

નિશ્ચિત એ તુજ પર છે ભારી

ભાણજુ ચુનિલાલ સોની-નાગપુર

રસ્તાઓમાં પ્રથમ નંબરનું રાષ્ટ્ર:

અમેરિકા તેના કુલ રસ્તા એપ્ટી, એપ્ટી, હાઈ કી.મી.ની દર્ખિએ દુનિયાનું પ્રથમ નંબરનું રાખ્યે છે. જ્યારે ભારતનો નંબર બીજો આવે છે. (૪૬,૮૮,૮૮૨ કી.મી.) અલબર્ટ ક્રવોલિટીની રીતે તો આ દેશ ક્યારંય આગળ છે. જ્યારે આપણે તે દિશામાં આગળ વધવાનું હાલ્યું થી શરૂ કરેલ છે, જેમાં સૌથી ગ્રડપી અને સારા રસ્તાઓનું કામકાજ ગુજરાતમાં થયેલ છે.

આપણે ત્યાં અમદાવાદથી નડીયાદ કેટલું દૂર એમ પૂછીએ તો જવાબ મળે પચાસ કી.મી. જ્યારે અહીં ગાડીમાં ક્યાંય પણ જવા બહાર નીકળીએ અને પૂછીએ કે તે કેટલું દૂર છે તો જવાબ મળે પીસ્તાલીસ મીનિટ કે એક કલાક. અહીં રસ્તામાં તમને માઈલ સ્ટોન નથી દેખાતા, પરંતુ વાત બધી પા માઈલ અને અડધા માઈલમાં થાય છે, કારણ કે તમને જે સાઈન બોર્ડ વાંચવા મળે કે જુપીએસ ઉપરનો અવાજ કહેતો હોય તે હોય છે હેઠે પણીની એક્ગ્રીટ-હાઇવેથી બહાર નીકળવાનો રસ્તો કેટલો દૂર છે, જે ૩/૪, કે ૧/૨ માઈલ હોઈ શકે, આમ તમને પહેલેથીજ લેલ્ટ કરવા માટે આ પદ્ધતિ અપનાવવામાં આવી હશે.

ਫੇਡਰਲ ਹਾਈਕੋਰਟ

૧,૫૭,૭૨૪ માર્ગલ (૨,૫૩,૮૩૨ કી.મી.)નું નેટવર્ક ધરાવતા અહીંના રાષ્ટ્રીય ગ્રીડના હાઈવે અને તેને જોડતા રસ્તાઓને રાઉટ્સ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે, અને તે દરેક રાજ્યોને જોડતા હોવાથી ફેડરલ હાઈવે પણ કહેવાચ છે. આ સિસ્ટમની રૂચના ૧૬૨૬ માં કરવામાં આવી ત્યારથી દરેક હાઈવે જે જે રાજ્યમાંથી પસાર થતા હોય તે રાજ્ય અથવા તો સ્થાનિક સરકાર તેની જાળવણી કરે છે. અને આ આખી સિસ્ટમનું સંકલન અમેરિકન એસોસીએશન ઓફ સ્ટેટ હાઈવે એન્ડ ટ્રાન્ઝપોર્ટેશનના હોદદારો કરે છે.

તો નમો જ્યાંથી ચુંટણી લડયા હતા. તે વારાણસીથી શરૂ થતો અને કન્યાકુમારી સુધી પહોંચતા નેશનલ હાઈવે નં.૭, જે રેલ્વે માર્ગલ (રૂપજર કી.મી.) નો છે તેની સાથે થઈ શકે. આવોજ રૂટ ૮૫ નંબરનો હાઈવે બેઝીકલી પદ્ધિમ અમેરિકામાં ઉથરની કેનેડીયન સરછદે ઇસ્ટપોર્ટ (બાઉન્ડ્રી કાઉન્ટી, ઇડાહો)થી દક્ષિણાની સરછદે જતો ૧૫૭ માર્ગલ (રૂપ૩૩ કી.મી.) લાંબો રસ્તો છે, જે દક્ષિણે મેક્સીકન બોર્ડર પાસે આવેલ સાન લુઇસ (એર્લીઓના)ને જોડે છે.

યુઅસેનો સૌથી લાંબો રૂપ નંબર ૨૦ પૂર્વના એટલાન્ટિકના કિનારે, કેનમોર સ્કેવર, બોસ્ટોન થી પશ્ચિમના પેસીફિકના કિનારે બ્યુપોર્ટ, ઓરેગોન સુધી જાય છે કે ૩૩૬૫ માઈલ (૪૭૧૫ કી.મી.) લાંબો છે. અહીં ઉત્તરથી દક્ષિણે જતા હાઈવેના રૂપ નંબર એકી સંખ્યાથી શરૂ થતા હોય છે જ્યારે પર્વથી પશ્ચિમના રૂપ બેકી સંખ્યા દરાવતા હોય છે.

લાલુ યાદવે એક જમાનામાં કહ્યું હતું કે તે બિહારના રસ્તાઓ હેમામાલિનીના ગાલ જેવા બનાવી દેશે પરંતુ તેણે પ્રોત્સાહિત કરેલ ધાસ-ચારાના રાજકારણમાં તેના ગાલ હેમામાલિની જેવા જરૂર થઈ ગયા છે. અહીંના રસ્તાઓ જો એણે જોયા છોય તો બેહૂદી સરખામણી કરવાનું ટાળી શકે !

ହରପାଇକ:

ટોલરોડનું બીજું નામ ટર્નપાઈક અને એનજે ટર્નપાઈક (NITP) એ વ્યુજર્સીના એક ટોલરોડનું નામ, જેને ટોલ-વે પણ કહેવાચ છે. ૧૮ અને ૧૮મી સદીમાં મુખ્ય રસ્તાઓ પર કર ઉઘરાવવા માટે પાલ્મેન્ટના કાયદાથી ટર્નપાઈક ટ્રસ્ટ નામની સંસ્થા ઉભી કરવામાં આવેલ હતી. રસ્તાઓ સિવાય પુલ અને ટનેલના વપરાશ માટે પણ ઉઘરાવવામાં ટોલ આવે છે. આ નાણામાંથી રસ્તાઓ, પુલ કે ટનેલ બાંધવાના અને ઇપેરીંગ માટેના ખર્ચ ઉપરાંત ભવિષ્યના ખર્ચ પેટે પણ અમૃત્ક ફ્ંડ જમા કરવામાં આવે છે. તદ્વિપરાંત, ટ્રાફિકના નિયમો પર પણ આ ટોલટેક્ષનો એક ટ્લૂ તરીકે ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, દા.ત. વ્યુયોર્ક જતા પુલ ઉપરથી પસાર થતી એક ગાડીમાં ચાર વ્યક્તિઓ બેઠેલ હોય તો ટોલટેક્ષ ઓછો લાગે અને એકજ વ્યક્તિ તે ગાડી લઈ જતી હોય તો ટોલટેક્ષ વધી જાય. આ ‘કાર-પુલીંગ’ વ્યવસ્થા વ્યુયોર્ક જતી કે આવતી ગાડીઓની સંખ્યા ઓછી કરી રસ્તા પર ટ્રાફિક જમ ઓછો થાય તે માટે કરવામાં આવતી હોય છે. વ્યુયોર્કમાં તો જગ્યાની તંગીને કારણે પ્રાઇવેટ પાર્કિંગનો મોટો દંધો છે અને એરીયા પ્રમાણે એક કલાકના ૧૫ થી ૩૦ ડોલરનો ચાર્જ કરવામાં આવતો હોય છે.

E-Z ઇઝીપાસ:

ટોલ પરની બદ્ધિ વ્યવસ્થા કમ્પ્યુટર દ્વારા ચાલતી હોય છે કેમાં ઇજીપાસ સિસ્ટમનો મોટો ફાળો છે કે એક વખત તમારી ગાઈમાં નખાવી લ્યો એટલે કોઈપણ ટોલ-ગેજિટમાંથી તમારી ગાડી સમયની બરબાદી વગર સડાંડાટ નીકળી જાય

અને મહિનાની આખરે આવતા બીલમાં કુલ રકમનો અંકડો વિગત-વાર આવી જાય. આને કારણે અહીંના વીઆઈપીઓ તો ઠીક પણ સામાન્ય પ્રજાજનોને પણ આપણે ત્યાં બગડે છે તેવો સમય બગાડવો પડતો નથી તેમજ આપણા એમાલાએ કે એમપીની જેમ ટોલટેક્ષ ઉઘારવનાર કારકૂન સામે બંદ્ક તાકવાની કે લાઝા મારવાની નોભત આવતી નથી !

રસ્તાનું રીપેરીંગ પણ સ્ટાઇલમાં !

અહીં પણ વરસાદ કે અન્ય કારણસર રસ્તા ખરાબ થતા હોય છે, પરંતુ મેધનેન્સ અને કામ-ચોરી તેમજ માલચોરીનો અભાવ તે અહીંની ખાસીયત છે. બે દિવસ પહેલાં અહીંની લાયબ્રેરી પાસેનો રસ્તો રીપેર થતો હતો, એક છેડ એક પુલીસ, પછી રોડ બ્લોક કે ડાયવર્ટ કરવા માટે લાલ-પીળી-બ્લુ લાઈટો ધરાવતી વેન, પછી રસ્તો રીપેર કરતી મશીનરી સાથેના વાહનો અને મજદૂરો અને ત્યારબાદ ફરી લાલ-પીળી-બ્લુ લાઈટો ધરાવતી વેન, અને તેની આગળ પોલીસ-જે પેલી તરફના ટ્રાફીકને સિંગનલ આપે કે ડાયવર્ટ કરે, અને નક્કી કરેલ ખર્ચ તેમજ સમયમાં કામ ફીનીસ કરે. રસ્તો ચાલુ !

રિવર્સ એલર્ટ:

આ લખવાનું ચાલુ હતું ને મારો મોબાઈલ જોરશોરથી અલગ જાતનો અવાજ કાઢવા લાગ્યો...જોયું તો એલર્ટ ફ્લેશ થતી હતી જેમાં એક ગાડી નંબર અને ગાડીનું વર્ણન હતું.. મેં મારા દિકરાને પૂછ્યું કે આ શું છે ? તો કહે કે આને રિવર્સ એલર્ટ કહેવાય છે. સામાન્ય રીતે અહીં ૬૧૧ પબ્લિક માટે છે અને તે ડાયલ કરો એટલે પોલીસ તુર્ટાજ આવી જાય, જ્યારે પોલીસને પબ્લિકની હેલ્પની જરૂર હોય કે લોકોનો પૂર આવ્યાની કે આતંદવાઈ જેવા હૂમલા થવાની જાણ કરવાની હોય ત્યારે આવી રિવર્સ એલર્ટ આવે અને તમે તેમાં જણાવેલ એલર્ટ પ્રમાણે કંઈક શકમંદ જણાય તો તુર્ટાજ પોલીસને જણાવી શકો છો, દા.ત. અત્યારે આવેલ એલર્ટ પ્રમાણે તે નંબરની ગાડી તમને દેખાય તો તમે પોલીસને જાણ કરો. આવી રીતે પોલીસ અહીં પબ્લિકનો સંહકાર મેળવવા માટે ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ કરે છે.

સોસિયલ નેવીગેશન:

આવી બીજી જાણવા લાયક બાબત અત્યારે નીકળેલ સોસિયલ નેવીગેશનની ફેસેલીટી ધરાવતા જુપીએસમાં પણ પ્રોવાઈડ કરવામાં આવેલ છે, દા.ત. તમે યોક્કસ હાઈવે પરથી જઈ રહ્યા છો અને તમારી આંખ સામેજ એક્સીડન્ટ થાય છે, તમે સાઈડમાંથી ગાડી આગળ લઈને તમારા જુપીએસમાં તે એક્સીડન્ટની વિગત નાખો એટલે તે તુર્ટાજ તે રસ્તે આવતા જતા દરેક કાર ચાલકને આવી સુવિધા ધરાવતા જુપીએસમાં ફ્લેશ થણે જેથી જે લોકોએ ડાઈવર્ઝન લેવું હોય તે અન્ય રસ્તો પકડી શકે અને પોલીસ પણ સમય ગુમાવ્યા વગર આવી પહોંચે...!

પોલીસ - પ્રજાની મિત્ર:

કોઈપણ રાજસત્તા સામાન્ય પ્રજાજનોને દેખાતી હોય તો તે છે આખી કે જંબુડી ચુનીફોર્મમાં સજ્જ પોલીસ, અહીંની પોલીસ, જેને કોપ કહેવામાં આવે છે, માત્ર દેખાતીજ નથી પરંતુ અસરકારક રીતે કાર્યરત છે. આપણે ત્યાં ખૂન થઈ જાય તો પણ પોલીસ પહેલાં હં નક્કી કરીને પછી ગૂનો નોંધે. જ્યારે અહીં એક ફોન કરો એટલે અલાદિનના ચીરાગને ઘસવાથી જેમ તુર્ટાજ જ જુન હાજર થાય તેમ લાલ-પીળી-બ્લુ બર્તીઓ સાથેની સાયરન વગાડતી, ઓછામાં ઓછી પાંચ મિનિટના દિસ્પોન્સ ટાઈમમાં પોલીસ આવી જાય.

તાજેતરનો દાખલો આપું તો તા.૨૨ ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૭ને રોજ સામાન હેરફેર કરવા અમે એક ટ્રક ભાડે કરીને સામાનું અમારા ફ્લેટની નીચેના ગેરેજમાં ભરી રહેલ હતા.. રાત્રે બારેક વાગ્યા હશે. બાજુના ગેરેજ વાડાની ગાડી આવી અને તેને લાગ્યું કે તેની ગાડી ગેરેજમાં દાખલ કરવામાં ટ્રક આડી આવે છે. અમે ટ્રકને થોડી આગળ લીધી અને તેની ગાડી તેના ગેરેજમાં ચાલી ગઈ. થોડી મિનિટોજ થઈ હશે અને પોલીસની ગાડી આવી. બે પોલીસવાળા નીચે ઉત્તરી પૂછ્યા લાગ્યા. તેમને સમજાવ્યા કે જો ટ્રક સામેની બાજુ રાખવામાં આવે તો રસ્તો રોકાય. તેમણે રોડ ઉપર ચક્કર લગાવ્યા અને કહ્યું કે તમારી વાત સાચી છે. ત્યારબાદ તેઓ બજે ચોથા માળે જે ચીનાએ ફરીયાદ કરેલ તેમના ફ્લેટમાં ગયા અને તેને સમજાવ્યું કે કોઈએ રોડ બ્લોક કરેલ નથી અને તમારી ફરીયાદ મળતાંજ અમે બધું ચેક કરી લીધેલ છે.

આટલી વાત પરથી ખ્યાલ આવી જાય છે કે અહીં માત્ર દિસ્પોન્સ ટાઈમ ઓછામાં ઓછો છે પરંતુ પોલીસ ખરેખર પ્રજાના મિત્ર તરીકે પોતાની જાતેજ સ્થળ પર જોઈ, વિચારીને નિર્ણય પણ લે છે અને ફરીયાદ કરનારને ફિડિએક પણ આપે ચે, કન્વિન્સીંગ જવાબ પણ આપે છે. જ્યારે આપણે ત્યાં પોલીસ ડિપાર્ટમેન્ટ વિશે એક જનરલ ઇન્શેનન રાજશાહીના વખતથી ચાલી આવે છે અને આગાદીના દૃશ્માં વરસે પણ તેમાં કોઈ બહુ મોટો ફેર પડેલ નથી. તમારે કોઈ ફરીયાદ કરવાની થઈ તો પહેલાં તો હં નક્કી કરવી પડે, પછી ફરીયાદ નોંધવાના વાંદા, પછી ફરીયાદ કરનારને ખંખેરવાનો અને ત્યારબાદ જેની સામે ફરીયાદ હોય તેને ખંખેરવાનો, તેમને તો એક કેસ આવ્યો એટલે જાણે ધી-ક્લેના, મારા અમદાવાદના પાડોશી મિત્રનો અનુભવ તો એવો છે કે તે અન્ય પાડોશીના પાસપોર્ટના વેરીફીકેશન માટે સાક્ષી તરીકે પોલીસ સ્ટેશને ગયેલ, અને થોડીવાર પછી એજ પોલીસભાઈ તેમને ઘેર આવી ને મીઠાઈ માંગતા હતા ! આપણા ચુંટેલા લલ્લુ જેવા પ્રતિનિધિઓ પોતાને રાજ કહેવડાવે છે અને ગમે તે ધંધા દેખાડીને મોટી પૂંજી ભેગી કરે છે, ત્યારે યાદ આવે છે આ કહેવત ‘જેનો રાજ વેપારી, તેની પ્રજા ભીખારી.’

સાંભળેલી વાત છે પણ ખરી વાત છે મારા દિકરાના મિત્રો કહેલી આ વાત તેના અનુભવની છે. તેનો મિત્ર ગુજરાતથી અહીં ભણવા આવ્યો અને માલેતુજર હતો તેથી પ્રથમ કામ ગાડી લેવાનું કર્યું. તેને મોડા ઉઠવાની ટેવ અને દરેક બાબતમાં લાપરવાહી, અને ભણવાનું તો બહાનું હતું, કહોકે જલસા કરવા હતા. તેનો મિત્ર તો સવારે પોતાના કામે નિકળી જાય. તેણે સલાહ આપેલી કે સવારે આચ વાગ્યા પછી ગાડી સામેની લાઈનમાં પાર્ક કરી દેવાની. આ માટે તેને વહેલા ઉઠવું પડે. મિત્રની વાત કાને ના ધરી, તો પહેલા દિવસે પોલીસની ટીકીટ મળી કંઈક સો ડોલરની, બીજે દિવસે પણ એવીજ ટીકીટ મળી અને ત્રીજે દિવસે ગાડી ટો થઈ ગઈ અને દંડ થયો એક હજાર ડોલર !! ભાઈ હિસાબ કરતા થઈ ગયા કે આતો સાલું મૌંટું પડે ! એક તો મૌંધી ગાડી લાવ્યો અને ઉપરથી આ ચાંદલાઓ થતા જાય છે. બધી આળસ ઉડી ગઈ.

ફીટનેશ એ અહીંનો શોખ નથી પરંતુ જરૂરિયાત છે:

અહીં આળસુ ચુવાનોનું કામ નથી. અહીં આવ્યા બાદ મારી લાઈંગ કલબની કસરતો એકાદ મહિના માટે લગભગ બંધ થઈ ગયેલ, પરંતુ ન્યુજર્સીના ફોર્ટલી નામના શહેરમાં આવ્યા બાદ રહેણાંકની જગ્યા સાથે કલબ-હાઉસની સેવાઓ વણી લેવામાં આવેલ હોવાથી જુમના વર્ક-આઉટ કરી લઉં છું. અહીં કલબ-હાઉસમાં ઇન્ટરનેટ, કમ્પ્યુટર ઉપર કંઈક કામ કરીને તેની વલેક એન્ડ વ્હાઇટ પ્રિન્ટ લેવાની હોય તો તેની સગવડ, સ્વિમ્મિંગ પુલ અને જુમ-કસરત કરવાના ૧૫-૨૦ મશીનો અને બાસ્કેટબોલ વિગેરે મવા માટેની જગ્યા તેમજ નાના બાળકોને રેમમાં રેમવાના રેમકડા સાથેની જગ્યાનો વપરાશ આ સાત બિલ્ડીંગોના કલસ્ટરના રહેવાસીઓને ફી સર્વીસ તરીકે મળે છે. ફીટનેશ માટેની સભાગતા તમને અમેરિકાના દરેક જગ્યાએ, ગામ-શહેરો તેમજ રાજ્યોમાં અને દરેક સીરિનમાં જોવા મળે. લોકો પોતાની ફીટનેશ માટે એટલા સભા છે કે તમને રસ્તા ઉપર દોડતા, જુમમાં કસરત કરતા કે સ્પોર્ટ્સ કહીએ તો નદી અને સમુદ્રમાં પોતાની બોટ લઈને નીકળી પડતા નજરે ચઢશે. ફીટનેશ એ અહીંનો શોખ નથી પરંતુ જરૂરિયાત છે.

અહીં ટીકી ટીકીને જોવું ઇન્સલ્ટ લેખાય !

અહીંના કલબ હાઉસના જુમમાં સવારના છ વાગ્યાથી રાત્રે ૧૨ વાગ્યા સુધી જ્યારે પણ જોઉં છું (મારી બારીમાંથી સામેજ દેખાય છે) ત્યારે તો કોઈને કોઈ વર્ક-આઉટ કરતું જ હોય છે અને આ સિક્યુરોડ, ૩ અને ૪ માળના ૭ બિલ્ડીંગ ધરાવતા ફ્લેટ ધરાવતા ક્રેસ્ટ નામના એપાર્ટમેન્ટમાં આશરે એકાદ હજાર લોકોનો રહેતા હશે. આ તરફ કોરીયન લોકોની વસ્તિ વધારે હોવાને કારણે જુમમાં તમને એવા ને એવા ચહેરાવાળા, ઝીણી આંખ અને પીળી ચામડી ધરાવતા ચીની કહી શકાય તેવા લોકો વધારે દેખાયા કરે તેથી ઓળખાણ તો બાજુએ રહી વાતચિત પણ માત્ર સ્માઈલ અને હાય હેલો

જેટલીજ જ્યારે આંખ મળે ત્યારે થાય, અને હા અહીં ટીકી ટીકીને જોવું ઇન્સલ્ટ લેખાય તેથી દરેક જણ એકજ વ્યક્તિને બીજુ વખત-ફરીને જુએ નહીં. સૌ પોતપોતાના કામમાં કે વિચારોની દુનિયામાં મશગૂલ !

ગાડીઓનો દેશ:

અમેરિકામાં કહેવાય છે કે પહેલાં રેલ્વે કંપનીઓ સારું કમાતી હતી અને લોકોને ટ્રેઇનની મુસાફરી સસ્તી પણ પડતી. પરંતુ કાર ઇન્ડસ્ટ્રીના ઉદય સાથે, તેમના કર્તાહીતાઓની ચાલબાજુ અને અહીંના સેનેટરોની મીલી-ભગતને કારણે રેલ્વેની હાલત કફ્ફોડી થઈ ગઈ અને ભાડા વધારતા જવા પડત્યા જેની સરખામણીમાં વિકાસ દ્વારા મુસાફરી સસ્તી પડતી ગઈ અને કાર ઇન્ડસ્ટ્રીએ ખૂબજ પ્રગતી કરી અને આ દેશ બન્યો ગાડીઓનો દેશ. સાથે સાથે રસ્તાઓનું આયોજન પણ તેજ રીતે થયું. દા.ત.ન્યુજર્સીનો ટર્નપાઈક ટોલ રોડ આખા અમેરિકામાં, આપણા ગુજરાતના વિકાસના મોડલની જેમ એક મોડલ રોડ કહેવાય છે અને અહીંના અન્ય રાજ્યો મહદુંદાંશે તેને અનુસરે છે. આમ તો અહીં દરેક રાજ્યને એક નીક નેદમ પણ હોય છે દા.ત.ન્યુજર્સીનું બીજું નામ છે ગાર્ડન સ્ટેટ ને આ રાજ્યમાં રજુસ્ટચ થયેલ દરેક ગાડીઓની નંબર પ્લેટ ઉપર પણ તે લખેલું હોય છે. અહીં તમારે રોડ ઓથોરીટી પાસેથીજ નંબર પ્લેટ મળે, એટલે બધીજ ગાડીઓ ઉપર ના કલર અને સાઈઝ તેમજ રેમજ અક્ષરોની સાઈઝ એકજ જાતના જોવા મળે, પરંતુ તમારી ગાડીની નંબર આંકડામાં હોય તે જરૂરી નથી, ધારો તો તમારું નામ પણ ચાર-પાંચ અક્ષરોમાં લખાવી શકો જેમકે હમણાંજ એક ગાડી ન્યુઝમાં હિતી જેના ઉપર નામ હતું.

હેલ્ય ફ્લેટ: આતંકવાદીઓને લીધે એરપોર્ટ ઉપર પડતી સિક્યુરોરીટી ચેક જેવી અનેક તકલીફો પણ હવે ફીટનેશનું માર્કેટ બની રહી છે. કયારેક બે-ચાર કલાક એરપોર્ટ ઉપર કાઢવા એ ઘણા ટાઈમ કોન્સીયસ લોકો માટે માથાનો દુઃખાવો બની રહેતો હોય છે. પરંતુ તમે જો હેલ્ય કોન્સીયસ હો તો હવે એરપોર્ટ ઉપર પણ વર્ક-આઉટ માટેના સાધનો ધરાવતી જુમની સગવડ મળે છે. દા.ત. બે અઠવાડિયા પહેલા મારે એરીઝોના રાજ્યના ટકશન શહેરમાં જવાનું થયેલ, ત્યારે ન્યુઝોર્કના લા-ગવાડીયા એરપોર્ટ પરથી ફ્લાઇટ લેવાની હતી, ત્યાં વર્ક-આઉટ માટેની સગવડ ૨૦ ડોલરની ફી ભરીને ત્યાંની મેરીયાટ હોટલમાં કરવામાં આવેલ, અને લઈ-આવવા તેમજ મૂકી-આવવાનું ટ્રાન્સપોર્ટશન ફી. આવી સગવડો અહીંના અનેક વિમાન મથકે જોવા મળે છે તેમજ દુનિયાના અન્ય શહેરો, જેવા કે લંડન, દુબઈ, સીઙાપોર, જેવા એરપોર્ટમાં પણ મળે છે. થોડી કસરત મશીન ઉપર કરી લો એટલે ટ્રિપલ ફ્લાઇટ ક્રાચદા, સ્ટ્રેશ ગાયબ, સમયનો સંદર્ભિયોગ અને શરીર પ્રકૃતિલિત !

નમસ્કાર, વાચકમિત્રો ! આજનો આર્ટીકલ તમને અફ્લાટૂન રીતે નારાજ અને નકારાત્મકતાનો કોશો દૂર રાખી ઓલટાઈમ ટોનિક પૂરવાર થઈ શકે છે જો તમે ઇચ્છશો તો !

જીવનમાં બધા સુખીજ રહેવા ઇચ્છતા હોય છે. રાજુ રહેવાની આ રમતમાં સ્પીડબ્રેકર આવ્યા જ કરતા હોય છે.

કેટલીક બાબતો મોટા ભાગે બધાને સતતવતી હોય છે. જેવી કે લોકો શું કહેશે ? ખરાબ લાગશે તો ? માનુષ લાગશે તો ? મારા વિશે ખરાબ ધારણા કરશે તો ? બધાથી અલગ પડી જઈશ તો ? આવા કાચનિક ભય બધાને રોજેરોજ સતતવતા હોય છે.

ઘરમાં ભાઈ-બહેન, પતિ-પત્નિ, સ્વજનો, પાડોશી, મંડળો, સંસ્થા, ઓફિસ કેટલી જગ્યાએ આપણે સંકળાયેલા હોઈએ છીએ. કેટલી બધી વ્યક્તિઓનો સંપર્કમાં હોઈએ છીએ ? આ દરેક વ્યક્તિને આપણે ખુશ રાખવાના પ્રયત્ન વિના વિચારે કરતા હોઈએ છીએ, તમે દરેકને ખુશ ક્યારેય નથી રાખી શકવાના ! જરૂરી પણ નથી ! તમારું પોતાનું વ્યક્તિત્વ આ નિષ્ઠળ પ્રયત્નમાં ડામાડોળ થઈ જશે ! જતાંચ તમે આ બધાને રાજુ રાખવાની રમતમાં હારનો સામનો કરશો !

બીક, લાલચ, મજબૂરી કોઈ અજ્ઞાત હોય તેવો ભય જેવી નકારાત્મક લાગણી આપણા મનોજગતમાં અજ્ઞાણપણે ઘર કરી ગઈ હોય છે, તેના કારણે ક્યારેક સ્પષ્ટ ‘ના’ નથી પાડી શકતા. આને કારણે મગજમાં સ્ટ્રેસ ઉભું થાય છે. લોકો શું કહેશે ? એ વિચારનો મહારોગ સહૃથી મોટો માનસિક રોગ બની રહ્યો છે.

ઘણા લોકોને થોડીવાર મજયા હોય ત્યારે એવું અનુભવાય છે કે તેના જીવનમાં માત્ર ખુશી જ ખુશી છે ! અવલોકન કરતા ખ્યાલ આવે છે કે તેના જીવનમાં પણ દુઃખ તો અગણિત છે પરંતુ તેને ‘મેનેજ’ કરતાં આવડે છે !

અવનતું

શું તમે જાણો છો કે ?

ગીતા શિશીરભાઈ હેડાઉ

- ૧) માણસના સરેરાશ શરીરમાં એટલું જસત હોય છે કે તેમાંથી અમેરીકન પેનીનો સીક્કો બનાવી શકાય છે !!
- ૨) ચીનમાં રહેતા ૩૪ વર્ષના વેગચુપીંગની જુભ વધુ પડતી લાંબી હોવાથી તે વીસ (૨૦) વર્ષથી મોઢું બંધ જ નથી કરી શક્યો !!

સબસે બડા રોગ, ક્યા કહેંગે લોગ !!

મીતા નીતિન સોલંકી

ખુશ રહેવાનું કામ સામાન્ય રીતે માનવામાં આવે તેટલું મુશ્કેલ નથી, જીવનના આખરી પડાવમાં અફ્સોસ થાય કે આપણે ઇચ્છતા હતા તેવું જીવન જુવી ન શક્યા ! જીવન સારી રીતે જુવવાની તક બીજુવાર નથી સાંપદતી ‘આનંદી કાગડો’ વાર્તા આ લેખનો સાર છે. અમને શાના સાલમૂલારક ? અમને તો હર હાલ મુલારક ! જેવી પંક્તિ જીવનરસ માણવા મજબૂર કરે છે !

વિષયાંતરે થાય એ પહેલાં ‘કમ ટુ ધ પોઇન્ટ’ શીર્ષક મુજબ આ રોગ દરેક વ્યક્તિના મસ્તિસ્ક પર પકડ જમાવી બેનું છે. તેનાથી કોઈ બચી શકતું નથી પરંતુ દરેકને રાજુ જ રાખવા માટે માટે આપણે પૂછ્યી પર નથી આવ્યા ?

આપણી સજજનતાનો ગેરલાભ ઉઠાવે, આપણા મૌનને નબળાઈ સમજે, કારણ વગર આપણો ટાઈમ વેસ્ટ કરે, આપણને ઉલ્લુસ સમજે અને પોતાને હોંશીયાર સમજુ કામ કટાવવા માંગો, અગાઉથી જાણ કર્યા વગર કોઈના ધેર ધામા નાખે, છાસવારે તમારી વસ્તુ માંગ્યા કરે, બીનજરૂરી હોય ત્યારે પણ લુચ્યાઈનો ઉપયોગ કરે તેવા “ખાસ” લોકોને અલગ તારવી તેની સામે કેમ વર્તન કરવું એ જાણી લેવું જરૂરી બની ગયું છે.

સાંભળેલું વાક્ય યાદ રહી ગયું છે કે જીવનમાં ક્યાં ટકવું અને ક્યાં અટકવું એ આવડવું ખુબ જરૂરી છે. ડંખવું નહિ પણ કુંફાડો મારવો પડે તો વાંધો નહિ !

ક્યાં ‘હા’ પાડવી તેના કરતા ક્યા ‘ના’ પાડવી એ આવડત કેળવીએ તો કોઈને નડીએ પણ નહિ અને નડવા દઈએ પણ નહિ !

જીવનમાં રાજુપાની લહેરને આવવા દેવા માટે નકારાત્મકતાને નિરાશાને છડસેલો.

ખુશ રહો અને ખુશ રહેવા દો !

- ૩) વિષયાંતરે થી વિષયાંતરે સુધી કચ ર્યાતંશ્ય સંગ્રામ દરમ્યાન નેદરલેન્ડની સરકારી આવકનો સૌથી મોટો ઓત બીયર પરનો વેચાણવેરો હતો.
- ૪) ઇન્ડોનેશીયાના વેસ્ટ પાપુઆ પ્રાન્તમાં કુટુંબીજનોનું મરણ થાય તો પોતાની એક આંગાડી કાપી નાખવાની પરંપરા હજુ પાળવામાં આવે છે !!
- ૫) અમેરીકાના બટર ફીલ શહેરમાં રહેતા ફીટજગ્રોબ અને સ્ટીફ્લોન વોલ્ટેજ રોકેટમાંથી ચાલતી કાર બનાવી છે જેમાં બળતણ તરીકે સોડા અને કેન્દી વાપરી છે !!

ધોરણ-૧૦ પછી શું આપ કારકિર્દી અંગે વિચારી રહ્યા છે ? ધોરણ-૧૦/૧૨ પછી શું એ વિષે વિચારી રહ્યા છે ? કારકિર્દી વિષે વિચારતા પહેલા પોતાની જતને નીચે મુજબ પ્રશ્નો પૂછો.

૧. મને ક્યા વિષયમાં રસ છે ? ૩. મને ક્યા ક્ષેત્રમાં કાર્ય કરવું છે ?

૨. મને શું કામ કરવું ગમે છે ? ૪. મારો ઘેય શું છે ?

આ પ્રશ્નોના જવાબ તમને સાચી કારકિર્દી પસંદ કરવા તરફ દોરી જશે.

સામાન્ય રીતે ધોરણ ૧૦ પછી જ ક્યા ક્ષેત્રમાં કારકિર્દી બનાવવી એ પ્રશ્ન દરેક વિદ્યાર્થીના મનમાં ઉદ્ભવતો હોય છે. ૧૫ વર્ષની વદે દરેક વિદ્યાર્થી વૈચારિક રીતે એટલો સક્ષમ હોતો નથી કે તેને ક્યા ક્ષેત્રમાં ઝંપલાવવું તે એ નક્કી કરી શકે. મોટે ભાગે મિત્ર જે ફીલ્ડમાં જાય તેની પાછળ ટોળાની જેમ જોડાઈ જતાં અને પોતાની કારકિર્દી અને તેને કારણે પોતાનું ભવિષ્ય બગાડતા અનેક વિદ્યાર્થીઓ મેં જોયા છે. તમે એમાંના એક ન બની રહો એ માટે ખાસ માર્ગદર્શન જરૂરી છે.

આ સમયે કારકિર્દી માટે યોગ્ય માર્ગદર્શકની સલાહ લેવી ઉત્તમ છે. તમારા માતા-પિતા, શિક્ષક, મિત્ર તમારી આવડત અને રૂચિ વિષે જાણતા જ હોય છે. તેમની પાસેથી કારકિર્દી અંગે માર્ગદર્શન લેવું ઉત્તમ છે. ઉપરાંત, કારકિર્દી માર્ગદર્શન અંગેનાં અનેક સેમિનારો પણ યોજાય છે. કારકિર્દી પસંદગી અંગે એક ખોટો નિર્ણય લઈ આખી જુંદગી તેનો અફ્સોસ કરવા કરતાં આવા કોઈ તજ્જાની સલાહ લેવી વધુ હિતાવહ છે.

ધોરણ ૧૦ પછી શું ?

ધોરણ ૧૦ પાસ કર્યા બાદ આપની પાસે ૩ વિકલ્પો હોય.

૧. આઈ.ટી.આઈ. ૨. ઇજનેરી ડીપ્લોમા ૩. ધોરણ-૧૧

૧. આઈ.ટી.આઈ.

ધોરણ ૧૦ બાદ જોએ તાત્કાલિક આવક કરવા માગે છે તેઓને અધિતન માળખાકીય સુવિધા તેમજ મશીનરીની મદદથી ચુંચાધનને વ્યવસાયિક કૌશલ્યોમાં તાલીમબદ્ધ કરે છે. ત્યારબાદ રોજગાર કરેંચીએના માધ્યમ દ્વારા વિવિધ ઉદ્યોગોમાં તેઓ રોજગાર મેળવે છે. તેમાં એક સાખાછી જે ૩ વર્ષ સુધીની મુદ્દત ધરાવતા વિવિધ અભ્યાસક્રમોની તાલીમ આપવામાં આવે છે. તેની ફી ખૂબ જ ઓછી હોય છે.

૨. ઇજનેરી ડીપ્લોમાના કોર્સ

- સિવિલ એન્જિનીયરીંગ
- એન્જિનીયરિંગ
- આર્કિટેક્ચરલ આસીસ્ટન્ટ
- માઇનીંગ એન્જિનીયરીંગ
- કમ્પ્યુટર
- હોમ સાયન્સ
- મીકેનીકલ એન્જિનીયરીંગ
- પ્લાસ્ટિક એન્જિનીયરીંગ
- ફેબ્રિકેશન
- સિરામિક્સ
- પાવર ઇલેક્ટ્રીકલ્સ
- ટેક્સટાઇલ ડીગ્રાઇન
- ઇલેક્ટ્રીકલ એન્જિનીયરીંગ
- કેમિકલ એન્જિનીયરીંગ
- પ્રિન્ટિંગ
- ટેક્સટાઇલ એન્જિનીયરીંગ
- હોટલ મેનેજમેન્ટ

આ તમામ ડીપ્લોમાં કોર્સનો સમયગાળો ૩ થી ૪ વર્ષનો હોય છે.

૩. ધોરણ ૧૦ બાદ નીચે મુજબના પ્રવાહોમાં ધો.૧૧ થાય છે.

૧. વિજ્ઞાન પ્રવાહ	૪. ઉત્તર બુનિયાદી પ્રવાહ
૨. સામાન્ય પ્રવાહ (આર્ટ્સ અને કોમર્સ)	૫. વ્યવસાયલક્ષી પ્રવાહ

ધોરણ ૧૨ પછીના સ્નાતક અને અનુરૂપનાતક ડીગ્રી કોર્સ નીચે મુજબ છે.

ધોરણ ૧૨ પાસ (આર્ટ્સ / કોમર્સ / સાયન્સ)

- B.Com., M.Com., MCA, MBA
- B.A., M.A., M.B.A., Ph.D.
- B.H.M., M.H.M.
- B.Sc., M.Sc., Ph.D.
- B.Ed., P.T.C., C.P.Ed.
- B.B.A., M.B.A.
- B.C.A., M.C.A.

ધોરણ ૧૨ સાયન્સ પછી શું ?

Group A

Civil Engineering

- Electronics & Communication • Computer Science • Information Technology • Instrumentation & Control

- Bio Technology • Bio Medical • Mechanical, Chemical • Electrical architecture • Textile / Fashion design
- Automobile

Group B

- Medical (MBBS) • Dental (BDS) • Physiotherapy (BPT) • Ayurvedic (BAMS) • Homeopathy (BHMS) • Nursing
- Naturapathy • Orthoptics

Group A/B

- Pharmacy • B.Pharm • D.Pharm

કોમર્સમાં કારકિર્દી

- ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ • એક્યુઅરી • બેન્કર • ઇકોનોમીસ્ટ • ઇક્વિટી ચીસર્ચ એનાલીસ્ટ • ફોરેક્સ ડીલર
- ઇન્વેસ્ટમેન્ટ બ્રોકર • સ્ટોક બ્રોકર • વેન્ચર કેપિટાલિસ્ટ

આર્ટ્સમાં કારકિર્દી

- સામાજિક કાર્ય • રોકાણ વિશ્વેશાંક • જનર્લિગ્મ • હેલ્થ એજ્યુકેશન • ડાયટીશીયન

કળા અને ડીગ્રાઈન ક્ષેત્રે કારકિર્દી

- એનીમેશન • આર્કિટેક્ચર • એક્ઝીબેશન ડીગ્રાઈનર • ફેશન ડીગ્રાઈનર • ગ્રાફિક ડીગ્રાઈનર • ઇન્ટીરીયર ડીગ્રાઈન
- જ્વેલરી ડીગ્રાઈનર • ફોટોગ્રાફી • ફાઈન આર્ટ/પેઇન્ટિંગ સ્કલ્પરચર/કમર્શિયલ આર્ટ.

સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓની માહિતી

પરીક્ષાઓનું આયોજન/નિમણુક કાર્યવાહી કરતી સંસ્થાઓની ચાદી

- યુનિયન પલિસ સર્વિસ કમિશન (U.P.S.C.) • ગુજરાત પલિસ સર્વિસ કમિશન (G.P.S.C.)
- સ્ટાફ સિલેક્શન કમિશન (S.S.C.) • રેલ્વે ચીકુટમેન્ટ બોર્ડ (R.R.B.) • બેન્કિંગ સર્વિસ ચીકુટમેન્ટ બોર્ડ
- સંરક્ષણ દળોમાં યોજાતી ભરતી પરીક્ષાઓ • તાર, ટપાલ, ટેલીફોન ખાતા દ્વારા પરીક્ષાઓ
- જુવન વીમા નિગમમાં થતી ભરતી પરીક્ષાઓ • ગુજરાત ગૌણ સેવા પસંદગી અને પંચાયત સેવા પસંદગી મંડળ

જ્ઞાતિસેતુ દશાદ્વી વિશેષાંક માટે જહેરાતના દરો

પાનાનો પ્રકાર	આખુ પાનુ	અડ્યુ પાનુ	પા પાનુ
મલ્ટી કલર - કવર પેઇઝ - ૪	૭૦૦૦	-	-
મલ્ટી કલર - કવર પેઇઝ - ૩	૬૦૦૦	-	-
મલ્ટી કલર - કવર પેઇઝ - ૨	૬૦૦૦	-	-
મલ્ટી કલર - અંદરનું પાનુ	૫૦૦૦	૩૦૦૦	૧૮૦૦
બ્લેક એન્ડ વ્હાઈટ	૨૦૦૦	૧૫૦૦	૧૦૦૦
મલ્ટી કલર - અંદરનું પાનુ ૧/૮ (૮ સેમી. x ૬ સેમી.)	૬૦૦૦	(૬ અંક માટે)	

એક સાથે બાર મહિનાની જહેરાત આપનારને ૨૦ ટકા કન્સેશન

એક સાથે છ મહિનાની જહેરાત આપનારને ૧૫ ટકા કન્સેશન

એક સાથે ત્રણ મહિનાની જહેરાત આપનારને ૧૦ ટકા કન્સેશન

કારા કુંગાર કચ્છ જા, મથે ધોરા ધણ ચર્ચે,
સિજ ઉલે સામા અચેં, ડિસી પાંઝ નેણ ઠર્ચે...

કચ્છની ઉત્તર સરહદે ખાવડા પાસ મોટા રણ
વિસ્તારમાં ૧૪૬૦ ફૂટ ઉંચા અને ૬૫૬ હેક્ટર વિસ્તારમાં
પથરાઈને પડેલા કચ્છની ઓળખ સમા સુવિષ્ણાત કાળા કુંગાર
ઉફ્કર પદ્ધતિમાં પીર તરીકે જાણીતા ગુરુ દટાઅયનું જાણીતું
યાશ્રાધામ આવેલું છે. સમગ્ર કચ્છવાસીઓની શ્રદ્ધાનું
તીર્થધામ છે. આ સ્થાનની સ્થાપના પાછળ એવી દંતકથા
છે કે, ગુરુઓના ગુરુ દટાઅય સિંધના પ્રસિદ્ધ હિંગલાજ
માતાજીની યાશ્રાધામ જતા હતા. તે દરમ્યાન કચ્છના રણમાં
પ્રવેશાતા અગાઉ આ સ્થાને કર્યો હતો. ત્યારથી આ સ્થાન
શ્રદ્ધા ભક્તિનું કેન્દ્ર બન્યું છે. સ્થાનિક પ્રજા તેને પદ્ધતિમાં
પીર તરીકે ઓળખે છે અને ભક્તિભાવથી માથું ટેકવે છે.

અહીં શિયાળને સવાર-સાંજ આરતી પછી પ્રસાદ
ધરાવવાની અનોખી પ્રથા છે. આ પ્રથા પાછળ એવી દંતકથા
છે કે ગુરુ દટાઅયના અહીંના નિવાસ દરમ્યાન ભૂખ્યા
શિયાળને આપવા માટે તેમની પાસે કશું જ ન હતું ત્યારે

અમેરિકન વિશ્વવિદ્યાલયમાં ભગવદ્ ગીતા

અમેરિકન વિશ્વવિદ્યાલયમાં ભગવદ્ ગીતાનું અદ્યયન
અને સંશોધન આગળ વધે કે ન વધે, અમેરિકાની બ્યૂજર્સીના
એક વિશ્વવિદ્યાલય - નામે 'સેટન હોલ ચુનિવર્સિટી'માં ગીતાનું
અદ્યયન ફરજીયાત છે. આ રોમન કેથોલિક સંસ્થા છે. આમા
એક પણ છિંદુ શિક્ષક નથી. સ્ટાફન ઈ માઇકલ નામના
વિદ્વાને વિદ્યાર્થીઓ માટે ગીતાનો અનુવાદ કર્યો છે.

અગાઉ અમેરિકન સાહિત્યકારો ઇમર્સન, થોરો,
ટી.સે.એલિયટ વગેરેએ ગીતાને જ્ઞાન અને આચરણની
અમુલ્ય નિધિ તરીકે લેખાવી હતી. ત્યાંની લાઈબ્રેરીઓમાં
તેની નકલો સાચવી હતી.

સ્વામી વિવેકાનંદની એ ભવિષ્યવાણી સાચી હરે છે.
તેઓએ નરો વર્ષ પહેલાં જ કહી દીધું હતું કે ભૌતિકવાદી
અમેરિકા આગળ જતાં અદ્યાત્મ માર્ગ અગ્રેસર થશે.

એ તો ખરું પણ ભારતનું શું થશે ?

ખરી રીતે આ વિશ્વવિદ્યાલયની પ્રબંધ સમિતિ એક
એવા પાઠ્યક્રમની શોધમાં હિતી જે માનવ જીવન પર
હકારાત્મક પ્રભાવ પાડે. વિદ્યાર્થીઓ જીવનના મુંઝવતા છતાં
સ્થાયી એવા પ્રજ્ઞનોનું સમાધાન મેળવી શકે. તેઓને એક
વાત સમજાઈ ગઈ કે આવા અનેક પ્રજ્ઞનોનો ઉકેલ
ભગવદ્ગીતામાં જ મળી શકે. એટલે જ તેઓએ વિષયનું
નામ રાખ્યું "The Journey of Transformation".

તેમણે પોતાના શરીરનું એક અંગ કાપીને આપી દીધું હતું.
ત્યારથી આ શિયાળને લે અંગ...લે અંગ..એવો સાદ કરીને
સવાર-સાંજની આરતી પછી બોલાવવામાં આવે છે અને
આરતીમાં ધરાવાતો પ્રસાદનો થાળ તેમન પણ ધરાવવામાં આવે
છે. દરરોજ મોટી સંખ્યામાં શિયાળો તે પ્રેમથી આરોગે છે.

બુજું થી ૧૦ કિ.મી.અંતરે આવેલા આ સ્થાનકે મોટી
સંખ્યામાં લોકો દૂર-દૂરથી આવે છે. અહીં રહેવા તથા
ભોજનની સુંદર સુવિધા સ્થાનિક દત વિકાસ સમિતિ દ્વારા
કરવામાં આવે છે. સુંદર અતિથિગૃહ અને ભોજનશાળા
કાર્યાન્વિત છે. અહીં વર્ષમાં બે વખત દત જરૂરિયત ઉત્સવ
(માગસર પૂનમ) તથા ભાદરવા માસમાં મેળાનું આયોજન
પણ કરવામાં આવે છે. કુદરતી સૌંદર્યથી સભર એવા આ
કાળા કુંગાર ઉપરથી હવે વિશ્વ પ્રસિદ્ધ બનેલા કચ્છના સફેદ
રણના વિહેંગ દૃશ્યનું દર્શન તેમ સૂર્યોદય અને સૂર્યસ્તનો
અદ્ભૂત નજારો આ સ્થાનની રમણીયતામાં ઓર વધારો
કરે છે. આ સ્થાન વિશે વધુ માહિતી વેબસાઈટ
www.kaladungar.com ઉપરથી મેળવી શકાશે.

મુક્તાકો

સરસ્વતી સોલંકી

મંદિર મંદિર શું કરો
કયાં એમાં ભગવાન
ખોલો દિલના દ્વારને
મળશે ત્યાં ભગવાન
વાણીનો ઘેભવ ધણો
વાણી રસની ખાણ
વાણીથી વશ થાય સૌ
એવું કહે સુજાણ
કામીને કપટી તણો
જગમાં વ્યાપ અપાર
સંતન શોધ્યો ના જડ
એ છે આ સંસાર
ઉદ્ધું ઉદ્ધું શું કરે
જર્દને દુલકી માર
અંતરના ઊંડાણમાં
મળશે મોતી ચાર
ચાકરને કડવાં કહી
કહોના કોઈ વેણ
પાંપણમાં અશ્વની
ધારા જરશે નેણ

નવી પેઢી માટે નવું છતાં આપણું જૂનું વિજ્ઞાન છાલની પેઢીને તો આના વિશે કદાચ કાઈપણ ખબર નહિ હોય પણ આ ફક્ત આપણું અને આપણી સંસ્કૃતિનું જ વિજ્ઞાન છે.

આપણા વડવાઓ આનાથી ખૂબ પરિચિત છતાં અને આપણે પણ આ વિ જાણવું જ જોઈએ.

મારા જીવનમાં મેં અનુભવેલો એક કિસ્સો આ તબક્કે જણાવવો ખૂબ જરૂરી લાગે છે.

લગભગ સાત વર્ષ પહેલાની આ વાત છે. એક ચુવાન લગભગ ૨૮ વર્ષનો હશે. તેને પેટની તકલીફ પાંચ વર્ષથી હતી. અલગ-અલગ પેટના ડૉક્ટરોની દવા કરાવતો હતો. પણ કંઈ ફર્ક પડતો નહિ. એકવાર મને મારી યોગની શિબિરમાં મળેલ. તેના જણાવ્યા મુજબ તે પેટના દુઃખાવાની તકલીફથી પીડાતો હતો. ઘણી દવા કરાવી અને દવા ચાલુ જ હતી પણ કોઈ ઈલાજ સફળ થતો નહોતો. મને બધી વાત કરી એટલે આદત મુજબ મેં તેને સામે બેસાડ્યો અન પગના અંગુઠા ચેક કર્યો. તો જમણા પગનો અંગુઠો ડાબા પગના અંગુઠા કરતા લગભગ અડધા ઇંચ જેટલો મોટો હતો. ફક્ત શણ મિનિટની સારવારમાં તેની નાભિ, ઠીક કરી દીધી. નાભિ કેન્દ્રમાં લાવી દીધી કે તુર્ટં જ તેનો દુઃખાવો ગાયબ પછીની થોડી જે કાળજી રાખવાની હતી તે પણ મેં બતાવી દીધી. ફરી તેને કચારેય તકલીફ નથી થઈ.

વિચાર કરો કે પાંચ વર્ષમાં તેને કેટલી પીડા સહન કરી હશે અને કેટલા રૂપિયાનું પાણી કર્યું હશે. જો તેને આ નાભિકેન્દ્રના વિજ્ઞાનની ખબર હોત તો તે વ્યક્તિ આટલો દુઃખી ન થયો હોત. આટલા બધા પૈસા પણ ન બગાડ્યા હોત. તેથી મને પણ એવું લાગ્યું કે આની જાણ જે ન જાણતા હોય તેને થાય તો ખૂબ સારું.

‘નાભી ખસી ગઈ છે’ કે પછી ‘આની પેચોટી ખસી ગઈ છે’ તેવું પહેલાના દાદા-દાદીઓ બોલતા હતા. હવે જો ‘નાભી ખસી ગઈ હોય’ તો અલગ અલગ પ્રકારના ઘણા બધા રોગો થતા હોય છે. હવે કારણ હોય કે નાભિ અને ઈલાજ થાય છે બીજા અંગોનો. રોગ મટે જ નહિ. કેવી રીતે મટે ? અને જો નાભિ ઢકાએ બેસાડી દો. તો રોગ ગાયબ. જાણો ‘ચમત્કાર’.

આધુનિક વિજ્ઞાન, ડૉક્ટરો, આના વિશે લગભગ કશું જ જાણતા હોતા નથી. તે તો અલગ અલગ લેબોરેટરી ટેસ્ટ અને અલગ અલગ દવાઓનું ચક્કર ચલાવશે. જો કે ડૉક્ટરોનો પણ કોઈ દેખીતો વાંક નથી. કારણ કે તે પોતે

તો જાણતા જ નથી અને આ વિજ્ઞાન તેમના ભણવામાં પણ કચાંય આવતું નથી. તેથી તે કરે તો શું કરે અને આધુનિક વિજ્ઞાનમાં આનો કોઈ ઈલાજ પણ નથી જ.

નાભિ એટલે કૂંઠી. આચુંદે પણ નાભિના વિજ્ઞાનને માને જ છે. યોગશાસ્ત્રમાં પણ ઉલ્લેખ છે. આજે પણ ગામડાઓમાં આ વાતથી લોકો પરિચિત છે જ. ઝડા (ડાયેરીયા) થઈ જાય કે પેટમાં દુઃખે તો વડિલો તુર્ટંત પહેલા નાભિ ચેક કરતા અને ઠીક કરતા. આ વાત આજે તો શહેરોમાં ભૂલાઈ જ ગઈ છે. નાની એવી તકલીફ થઈ કે દોડે ડૉક્ટરો પાસે. માં ના પેટમાં રહેલું બાળક પોષણ નાભિ છારા જ મેળવે છે તો નાભિનું કેટલું મહિંદ્રા હશે ? આચુંદે કહે છે પેટ બગડ્યું તો ઘણા બધા રોગો થવાના જ. પેટની અંદર ઘણા જ મહિંદ્રા અંગો આવેલા છે. લિવર, જઠર, પિતાશય, સ્વાદુપિંડ, નાનુ આંતરકું, મોટું આંતરકું, કિડની, મુત્રાશય, ઔઝોમાં ગલભાશય આ બધા અવયવો ખૂબ જ મહિંદ્રા હશે. તેના કામમાં કોઈ અવરોધ, ખરાબી થાય તો શરીરમાં સરળતાથી ચાલતા અનેક તંત્રો ઉપર ખરાબ અસર થવાની જ. સ્વાદુપિંડ (પેન્કિયાસ)ની કામગીરી બગાડે પછી જ ડાયાબિટીસ થાય. જો નાભિ ખસેલી હોય તો શરીરના કોઈ પણ અંગને નુકશાન થઈ શકે છે. અને જ્યાં સુદી નાભિ ઠીક ન કરો ત્યાં સુદી બીજા ઉપાયો કારગત નીવડતા નથી.

નાભિ તેના સ્થાનેથી ખસીને જે તરફ જાય તે તરફના અંગો ઉપર દબાણ લાવે અને તેનું સ્થાન જે હશે તે ખાતી પડશે. તેથી તે તરફના અંગો ખેંચાશે. ટૂંકમાં બધા જ પેટની અંદરના અવયવો પર તેની ખરાબ અસર થવાની જ થવાની. શરીરના દરેકે દરેક અવયવો એક બીજા સાથે જોડાયેલા છેજ. તેથી એક અવયવ ઉપર ખરાબ અસર પડવાથી બીજા અંગો ઉપર તેની ખરાબ અસર પડવાની જ છે.

રોગ જ્યાંથી ઉત્પણે થાય ત્યાંથી જ તેને ઠીક કરવામાં આવે તો જ સાચું નિવારણ થાય. યોગશાસ્ત્ર મુજબ શરીરમાં સાત ચક્રો આવેલા છે. તેમાંનું એક મહિપુર ચક્ર નાભિમાં આવેલું છે. મહિપુરચક્ર ઊર્જાનું મુખ્ય કેન્દ્ર છે. મહિપુરચક્ર નાભિમાં આવેલું છે. તે ખસે તો શું હાલ થાય વિચારો ? આખા શરીરનું ઊર્જાકેન્દ્ર મહિપુરચક્ર અને તેનું સ્થાન જ ખસે તો આખા શરીરની ઊર્જા બગડવાની જ.

નાભિકેન્દ્ર ખસી જવાના કારણો અનેક છે.

૧. પેટમાં વારંવાર ગેસ થવો. ૨. ચાલવાની ખોટી રીત. ૩. સૂવાની ખોટી રીત. ૪. બેસવાની ખોટી રીત. ૫.

જીવન શૈલી. ૬. ખોરાકની ટેવો. ૭. સ્કુટર અથવા બાઈક વધારે મય ચલાવતા હોય ઉબડ-ખાબડ રસ્તા ઉપર ડ્રાઇવીંગ કરવાથી. ૮. કિક મારવાથી. ૯. ઉતાવળે ચાલતી વખતે ખોટા પગલા ભરવાથી. ૧૦. દોડતા દોડતા બસ, ટ્રેન પકડવાથી. ૧૧. ઊંચા ટોળાવ ચડતી વખતે, ભારે વજન ઉઠાવવાથી. ૧૨. આસા (આડા) બેસીને ડ્રાઇવીંગ કરવાથી.

આ અને બીજા આવા અનેક કારણોથી નાભિ ખસી શકે છે તે જરૂરી નથી કે ઉપરના કારણોથી નાભિ ખસી જ જાય, ખસી શકે છે. ખસી જ જાય તેવું નથી.

નાભિ તેના સ્થાનેથી આઠ અલગ અલગ જગ્યાએ ખસી શકે છે.

૧. ઉપરની દિશાએ ખસી શકે. ઉપરની દિશાએ ખસે તો શું તકલીફ થાય ?

- થાઈરોઇડની તકલીફ, સર્વર્ડિકલ (ગળા)ના મણકાની તકલીફ, હૃદય, હાઈબલડપ્રેશર, શરીરમાં ચરબી વધે, શ્વસનતંત્રના રોગો, આર્થરાઇટીઝ, લિવર બગડે, હિમોગ્લોબીન ઓછું થાય, સ્વભાવ ગુસ્સાવાળો, ચીડિયો થાય.

૨. નીચે ખસી જાય તો...

- ચક્કર આવે, લો બ્લડપ્રેશર, શરીર દુઃખે, મર્સ્ક્યુલર ડિસ્ટ્રોફી, આંખ, કાનના રોગો, જલોદર, સ્ત્રીઓનો માસિક પિરીયડ અનિયમિત અને અનિયંત્રિત થાય તે સમયે દુઃખાવો વધે.

૩. જમણી તરફ વચ્ચેના ભાગમાં ખસે તો...

- કમર, એડી, ગોઠણમાં દુઃખાવો, ડાયાબિટીસ, ગે, એસિડીટી, હિમોગ્લોબીન ઘટે.

૪. ડાબી તરફ વચ્ચેના ભાગમાં ખસે તો...

- ડાયાબિટીસ, એસિડીટી, ગેસ, ઓડકાર, ગોઠણ, પગના તળિયા, કમર દુઃખે, કબજિયાત.

૫. જમણી તરફ ઉપરની દિશામાં ખસે તો...

- ડાયાબિટીસ, એસિડીટી, ગેસ, ઓડકાર, ગોઠણ, પગના ગોઠણ એડી દુઃખે, બ્રેઇન ટ્યુમર.

૬. ડાબી તરફ ઉપરની દિશામાં ખસે તો...

- મનને લગતા રોગો થાય. માનસિક રોગો, હાઈબલડપ્રેશર અથવા તો બ્લડપ્રેશર થાય. ફેફસામાં પાણી ભરાય, લોહીનું પદિભમણ ધીમું થાય. મનમાં ડર લાગે, ખરાબ વિચારો આવે, ગરદનના અને આંખના રોગો થાય.

૭. જમણી તરફ નીચેની દિશામાં ખસે તો...

- ડાયાબિટીસ, લો બ્લડપ્રેશર, ચક્કર, લિવર, કિડનીની તકલીફ થાય, સાંધા દુઃખે, કમર, ગોઠણ દુઃખે,

લકવો થાય. પેટના અલગ-અલગ રોગો થાય. સ્વભાવ ગુસ્સાવાળો ચીડિયો થાય.

૮. ડાબી તરફ નીચેની દિશામાં ખસે તો...

- ડાયાબિટીસ, ચક્કર, લિવર, કિડની ખરાબ થાય. હૃદયની તકલીફ, કમરનો દુઃખાવો, ગોઠણનો દુઃખાવો, લો બ્લડપ્રેશર.

નાભી ખસી ગયેલી હોય તે કેવી રીતે ખબર પડે.

૧. બંને પગના અંગુઠા મેળવો. જો નાભિ ખસેલી હોય તો પગના અંગુઠા નાના-મોટા થઈ ગયેલા હશે.

૨. કુંટિ પર અંગુઠો દબાવો થડકારા અનુભવાશે. થડકારા ન અનુભવાય તો ખરી ગયેલી જાણવી.

૩. હાથની ટચલી આંગણીની ત્રણેય લાઈનો મેળવો. જો એક સીધી લાઈનમાં ન મળે તો નાભિ ખસેલી જાણવી.

૪. કુંટિથી છાતીની ડિંટડી માપો. ખસેલી હશે તો માપ લાંબું ટૂંકું થશે.

હવે તેને તેના સ્થાને લાવવા માટેના ઉપાયો.

બધા જ પ્રયોગો સવારે ખાલી પેટે કરવા.

૧. બંને પગના અંગુઠાને ખેંચવા.

૨. કુંટિ ઉપર દબાણ આપી, આજુબાજુ યોગ્ય દબાણ આપી ઠેકાણે લાવી શકાય.

૩. અર્દ્ધ હલાસન આ પુસ્તકમાં આગળ આસનોના વિભાગમાં આપેલું છે. તે પ્રણથી પાંચ વાર કરો.

૪. શ્વાસ બહાર કાઢીને પેટને ખૂબ ફૂલાવો. જ્યાંદી શ્વાસને બહાર રાખી શકો ત્યાં સુધી બહાર જ રોકેલો રાખી પેટને ખૂબ ફૂલાવું. આ પ્રયોગ આઠથી દસવાર કરવો.

૫. ડાબા હાથની કોણીના સાંધા ઉપર જમણા હાથની હથેળીને મૂકી જર્ક લગાડી, ડાબા હાથના અંગુઠાને ડાબા ખભાને અડાડવો. ચાર-પાંચ વાર કરો. તે જ પ્રમાણે બીજા હાથથી પણ કરો.

બીજા પણ અનેક પ્રયોગો છે નાભિ હીક કરવાના. વિશેષ સલાહની જરૂર હોય તો લેખકનો સંપર્ક કરવો.

ભુલ સુધાર

મહામંડળની સામાન્ય સભાનો અહેવાલ જે ગત અંકમાં પ્રકાશિત થયેલ, તેમાં નીચે મુજબ ભુલ સુધારી લેવા વિનંતી. “શ્રી અંધ્રાનભાઈ ગોરધનદાસ સાકદિયા, ગઠશીશા દ્વારા રૂ.૫૦૦૦/- ત્યા શ્રી શાંતિલાલ મુળજુભાઈ સાકદિયા, રવાપર દ્વારા રૂ.૫૦૦/-નું ફંડ નખત્રાણા મુકામે મળેલ મહામંડળની સામાન્ય-સભામાં આપવામાં આવેલ છે.”

એકતા કહ્યા

સોની પ્રીણ્સી “મીરાં”

બા અત્યાર સુધીમાં એક પણ વખત પોતાનો નિત્યક્રમ ચુક્યા ન હતા. આમ તો તે વધુ કડક સ્વભાવના કહી શકાય તેવા ન હતા. પરંતુ તેમને બધું નિયમાનુસાર અને ક્રમબદ્ધ જોઈતું. તેના માટે કઠોરતા દર્શાવી પડે, તો તેઓ અચકાતા નહિં.

તેનાથી વિપરીત, બાપા વધુ લાગણીશીલ માણસ હતા. જતું કરવું તેમના સ્વભાવમાં કુદરતી રીતે વણાયેલું હતું. મમ્મી કહેતી કે, મારામાં બા અને બાપા બંન્નેના સ્વભાવનું મિશ્રણ છે. હું બાની જેમ ત્વરીત અને સચોટ નિર્ણય લેવામાં માનું છું અને બાપાની જેમ મારા નિર્ણયો કાયમ લાગણીસભર જ રહ્યા હોય છે.

મારી નાની બહેન કાવ્યા અને મારી વચ્ચે લગભગ છાએક વર્ષનું અંતર હતું. એના જન્મ વખતે મને મામાને ઘેર મોકલી દેવાયો હતો. પણ હું પાછો આવ્યો, ત્વારે મેં જોયું કે, મારી મમ્મી કાવ્યાનું દ્વારા વધુ રાખતી. મારા તરફનું આકર્ષણ પહેલા કરતાં ઓછું થયેલું, પણ એ વાતનું મને જરાય નહોંતું લાગી આવ્યું. ઉદ્દાનું મને મોટો હોવાનો કે મોટો ભાઈ બનવાનો પારાવાર ગર્વ થતો હતો.

કાવ્યાના જન્મ પછી ધણો બદલાવ આવ્યો હતો. ધણું-બધું નવું છતાં આશ્રયજીવનક ન હતું. પણ મમ્મી જ્યારે કાવ્યાને પંપાળતી, એની દેખભાળ કરતી ત્વારે મને બધું અજુકતું લાગતું. કદાચ ! મને એ અર્થ સમજાવા લાગ્યો હતો કે, મમ્મીને “મમ્મી” શા માટે કહે છે.

કાવ્યાને સમયસર નવડાવવું, તેને દુધ પીવડાવવું, જરા સરખી ઉકાટ કરે કે રડે તો મમ્મીનું શ્વાસ અધર થઈ જું, વગેરે અનેક પ્રવૃત્તિઓ જોઈને મને “માતા” નો હુંકળો અર્થ સ્પષ્ટ થતો હતો. ભગવાને દુનિયાની દરેક માતાને “માતા” તરીકેનો કેવો અદ્ભૂત હોએ આપી દીદો છે ને !!

આમ તો કાવ્યાના આવવાથી મમ્મી સીવાય કોઈના નિત્યક્રમમાં કે ઘરના વ્યવસ્થાતંત્રમાં કંઈ ખાસ ફેરફાર જોવા ન મળ્યો. અમારો ક્રમ એની પોતાની ગતિમાં જેમ હતો એમજ ચાલતો રહ્યો. અમે જાતના ખેડુત. એટલે સ્વભાવિક રીતે વાડી કે ખેતર હોય, અને એમાં આઠ-દસ ટોર પણ હોય જ.

અમારે પણ ચાર ભેંસો અને નવેક ગાયોને લીધે દુધ-દહીના તો ભંડાર હતા.

હું મામાના ધરેથી પાછો આવ્યો ત્વારે અમારા ઘરના મસ મોટા આંગણમાં એક બાજુએ ગાય અને તેની સાથે નાનું વાછરડું ઉભેલા. સામાન્ય રીતે તો અમારા ટોર વાળીએ બંધાતા. એના માટે બાપાએ ખાસ પતરાવાળું ખોડલું બનાવેલ. જ્યાં ટોર માટે પુરતી વ્યવસ્થા હતી.

ઘરે ઉભેલી ગાય સામે તીરછી નજરે જોતાં બાપાને મારી નવાઈનો અંદાજ આવી ગાયો હોય તેમ જાતે જ બાલ્યો કે, કાવ્યાના જનમને દિવસે જ ગાયે વાછરડાને જનમ આઓ. આ જાણી મારા આનંદમાં બમણો વધારો થયો. હું તો રાજુનો ડેડ થઈ ગયો.

આમ તો હું ઘરકામમાં કે સ્ત્રીઓના કામમાં રસ દાખવતો ન હતો. એના લીધે જ કદાચ મારી છાપ એક સુંદર, સુશીલ, સંસ્કારી અને સમજુ છોકરા તરીકેની હતી. પણ વાછરડા પ્રત્યે મને ગજબનું આકર્ષણ હતું. એને વહાલ કરવાનો, એની સાથે રમવાનો કે એના માટે કંઈક કરવાનો એક પણ મોકો હું જવા દેતો નહિં.

તેથી સમય મળે કે, તરત એક હાથમાં પાટલો અને બીજા હાથમાં ચોપડી લઈ એની પાસે પહોંચી જતો. એક શિક્ષકની જેમ હું એની સાથે વર્તન કરતો. અને કોણ જાણે કેમ, એ પણ જાણે મારી ગુલામી કરવા ચ્યાસો હોય એમ કોઈ પણ હિલચાલ વગર મારી સામે બેસી રહેતો. અમારા શિક્ષકની અદામાં જ હું વર્તતો, એને વટતો, અરે ! કચ્ચારેક ટાપલી પણ મારી દીધોલી. એ મને કૌતુક ભાવે જોયા કરતો. મને ખબર પડતી કે એને સમજ પડતી નથી, છતાં પણ આવા ચેળાઓથી મારી સાથે એ પણ કદાચ ખુશ થતો હતો. આ ભાવોને હું છજુ પણ મારા માનસ પટ પર અંકિત કરું તો અત્યારે પણ એજ ખૂશીની લેર મારા છુદય પર ફરી વળે છે.

એની આદાટ અને આચાર ઉપરથી એ મને મારા જેવો જ ચોખલો લાગતો. કદી એના મોં પરથી લાળ પડતાં કે એઠમાં મોં નાખતાં મેં એને નહોતો જોયો. ગાય-વાછરડાની અને એ બંગેની રહેવાની જગ્યાની સ્વચ્છતા મારી “બા”ને આભારી છે. બા એમને સારી પેઠે નવરાવી, જગ્યા સ્વચ્છ કરી હાથ બરાબર દોઈને જ દુધ દોહવા બેસતા.

બા ગાયને નિરણ આપી, વાછરડાને છુટા મૂકી દેતા.. વાછરડો એની મમ્મીને, એટલે કે, ગાયને ધાવે, બા આડુ-અવળું કામ પતાવી થોડી વારમાં એ વાછરડાને છુટો કરી બાંધી મૂકે. મને આ ન ગમે !? કોઈ મને મારી મમ્મીયી અલગ કરે તો મારું તો લોહી ઉકળી જાય. પણ જાણી આગળ બાપાનું ન ચાલે, તો મારી શું મજાલ કે હું મારી બા ને ના પાડું !??

પણ વાછરડો તો મારો પરમ મિત્ર. મારા ટાઇમપાસનો એકનો એક આશરો. એટલે એક દિવસ હિંમતપૂર્વક બુલંદ અવાજ સાથે મેં બાને કહી જ દીધું કે, “વાછરડાને જોઈએ એટલે ધાવવા દેતું. એને બાંધી મૂકવો નહિં.” સાલ્યું ! હું એથી વધારે એક શાણ મોંમાંથી બહાર કાઢી ન શક્યો.

હું પ્રતિભાવ જાળવા બા અને બાપાના મોં સામે જોઈ રહ્યો. તેઓ બંને પણ બે ઘડી મારી સામું જોઈ રહ્યાં. પછી તેઓ એટલા જોરથી હસ્યા કે, મારી બધી હવા નીકળી ગઈ. હું તો જાણે પોપટ જ બની ગયો ! કંઈ પણ બોલ્યા વગર ચુપચાપ મારા કામે પાછો વળગી ગયો.

મેં નિશ્ચય કર્યો કે, કામ સિવાય ગાય-વાછરડાની નજીક જાણું નહિ કે બાના કામમાં દખલગીરી કરવી નહિ. આમ પણ હવે વધુ ઇજજત ના કાંકરા થાય એના કરતાં હું એને દુરથી જ નિહાળવાનું પસંદ કરતો. બા સાંજે દુધ દોહિતા અને હું જોયા કરતો.

આ સમય દરમિયાન મેં એક ઘટના જોઈ. મારા માટે તે ગજબની હતી. બા ગાયને છોડી પોતાના કામો પીઠ દઈને કરતા ત્યારે ગાય તેના વાછરડાને દખરાવી ફરી પોતાની જગ્યાએ ઉભી રહી જતી. આવું મેં કેટલાય દિવસો સુધી નિરીક્ષણ કર્યા કર્યું. મારા મનમાં સિદ્ધ થયું કે, જનવરમાં પણ દ્વિભાવ હોય છે. માલિકને પણ વફાદાર અને મમતાને પણ આધીન.

મેં બાને ગાયની ફરીયાદ કરી તો બાએ ગાયને વાછરડાથી દુર બાંધી મૂકી. પણ મેં જોયું તો વાછરડો કંઈ પણ બોલ્યા વગર જાણે મને ગુનેગારની દ્રષ્ટિએ વટતો હતો. હું ઘરામાં ચાલ્યો ગયો, મારું હૃદય દ્રવિત થાય એ પહેલા મારા શિક્ષક, મારા પચ્ચાની સાથે ઘરે આવ્યા. મારી છાપ તો ડાઢા છોકરા તરીકેની જ, પણ બે-ત્રણ દિવસથી મેં ગૃહકાર્ય

નહોંતું કરેલું એટલે પહેલી વખત શાળાએથી ફરીયાદ આવી.

મમ્મીને ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો. એણે મને તમાચો મારી દીધો મને રાત્રે જમવાની સખત ના પાડી દીધી. હું ચડેલા મોંએ એક ખૂણામાં બે-અઢી કલાક બેસી રહ્યો. મને ખેઠેખર મમ્મીએ રાત્રે જમવા ન દીધું. બેકે એ પોતે પણ રાત્રે નહોંતી જમી. પણ આખરે એ મમ્મી છે. જાય કર્યાં ! મમ્મી હાથમાં થાળી લઈ મને જમાડવા આવતી હતી. એને આવતી જોઈ હું એકાએક રડવા લાગ્યો. મને જોઈ એ પણ રડી પડી. એણે મને કેટલીય બરીઓ આપી પોતાના ખોળામાં બેસાડ્યો. અમે બંનેએ એક પણ શાબ્દને ઉચ્ચાર્યો. ફક્ત એકબીજાની સામે રડતા રહ્યાં.

મને શાંત પાડી, પોતાના હાથે જમાડવા લાગી. હું પણ બિચારો, ખૂખ્યો ! ભરપેટ ભોજનનો આનંદ લેતો હતો. પણ મને કંઈક ચાદ આવ્યું. મનમાં ફાળ પડી. હું સફાળો ઉભો થઈ ગયો. અને દોડતો આંગણમાં આવ્યો.

મેં જઈને વાછરડાને છોડી મૂક્યો. એ એની મા ને મૂક્ત મને ધાવતો હતો. મને સમજાઈ ગયું કે મારા ખૂખ્યા રહેલું અને મમ્મીનું મને મારવું એ ઇશ્વરીય સંકેત માત્ર હતો. ત્યારપછી કોઈને મમતાને કે વહાલને ખલેલ ન પહોંચાડવાનો મેં દૃઢ નિશ્ચય કર્યો.

એ વાછરડો એની માને ધાવતો હતો, ને પેટ મારું ભરાતું હતું....

“દુનિયા ન જોઈ શકનારી પુત્રીનો પત્ર”

પલક ગુજરાતી-માધાપર

એક દિકરીએ કાગળ લખ્યો. માતાના સરનામાં, સરનામામાં પોસ્ટ કરણા મુકામે મમતા ગામે.

સવાલાખ સપનાઓ માડી મેં તો તારા ઉદરમાં જોયા, પણ મારી હત્યા પાછળ ના કોઈ હૃદયથી રોચા, હું વલવલતી કે દિકરો ન બની શકી એ નામે, સરનામામાં પોસ્ટ કરણા મુકામે મમતા ગામે.

તું યે કોઈકની દિકરી છે ! છે ચાદ તું યે કોઈકની થાપણ છે ?

વાંક શું મારો ?? કે તે મને જન્મ પહેલા જાકારો દીધો ? તું તો દિકરા માટે ઝંખે છે ?

પણ કલંક તો માના નામે આવ્યો ? સરનામામાં પોસ્ટ કરણા મુકામે મમતા ગામે.

દિકરીની ભૂણ હત્યામાં આતો મમતાં કેંઢ મોત છે !

શું વાંક મારા પિતાનો કે તે મને પ્રેમથી લાડ પણ ન લડાવી શક્યા ?

તારા એક કુળ કેરા વિચારે બુગી જુવની કરણાજ્યોત, સરનામામાં પોસ્ટ કરણા મુકામે મમતા ગામે.

માં દિકરી ને કોઈ જન્મ ના દેંશે તો દિકરાઓ કેમ પરણશે ?

સંસારમાં બધીય દિકરા માટે ઝંખે છે ? કે પોતાના કુળ કેરા સંસાર આગળ વધે ?

પણ માં હું તો પિયર અને સાસરીયાનાં બંને કુળને તારવા માટે જન્મ લઉં છું

બંધ ન કરી આ પાપ દિકરીની ભૂણ હત્યાનો તો માફ તો ઇશ્વર પણ ના કરશે ?

એક પિતા દિકરીનો કાગળ લઈ ફરતો ગામે ગામ,

દિકરીની ભૂણ હત્યાની પ્રથા બંધ કરો, દિકરીને જન્મ આપો.

સરનામા માં પોસ્ટ કરણા મુકામે મમતા ગામે. સરનામામાં પોસ્ટ કરણા મુકામે મમતા ગામે.

લઘુકથા

નામ તો એનું જશોદા પણ સહુ જશુ કહી બોલાવતા. ચાર બહેનોમાં જશોદા નાની. બધાની લડકી ત્રણે બહેનો પરણીને ઠરીઠામ થઈ ગઈ હતી. જશોદાનું માંગુ આવ્યું. મોટા ઘરનું. મા-બાપે રાજુના રેડ થઈ માંગુ સ્વીકારી જશોદાને પરણાવી. જશોદા ખુશ હતી મોટા ખોરડાને હિસાબે ઘરમાં મહેમાનોની અવર-જવર ખૂલ રહેતી. દિવસો ક્યાં પસાર થતા ખબર ન પડતી.

જશોદાની જેઠાણી જમુનાને ચડતા દિવસો હતા. ઘરમાં બધા ખૂલ ખુશ હતા. પણ ગર્ભપરીક્ષાણથી દીકરી છે ભાણ્યું ને બધાના ચાહેરા વિલાઈ ગયા. જમુનાને પૂછ્યા વગર હુકમ કર્યો કે આવતી કાલે અનિયાર વાગે એબોશન માટે જવાનું છે. જશોદાએ કહ્યું, જશોદા ભાભી તમને એબોશન મંજૂર નથી તો ના કહી દો, પિયર જતા રહો ગમે તેમ, તમે તમારા ગર્ભને બચાવી લો.

“પણ જમુના કશુ કરી શકે તેમ ન’તી. તે જશોદાના ખખે માથ્ય ટાળી રડતી રહી. જશોદાએ પોતાના પતિને વાત કરી કે દીકરો દીકરી એક સમાન જ હોય. તમે બધાંને સમજાવો. જશોદાના પતિએ રોકડું પરખાવ્યું” તારે મોટાના, વડીલોના કામમાં દખલ નહીં કરવાની. જે કરે તે ચુપચાપ જોવાનું અને સ્વીકારી લેવાનું. સાથે કરડાકીથી કહ્યું બહાર કોઈને પણ આ વાત કરતી નહીં નહીંતર ગંભીર પરિણામ માટે તૈયાર રહેજે. જમુનાને બીજી વાર પણ દીકરી ગર્ભમાં રહી તો બીજી વાર પણ પુનરાવર્તન થયું. એબોશન કરાવ્યું.

જશોદાને જમુના સમસમીને બેસી રહ્યા. છે જમુના અને જશોદા બન્નેને ચડતા દિવસો હતા. જશોદાએ ગર્ભ પરીક્ષાણનો દંકાર કર્યો પણ ધાક ધમકીથી ગર્ભ પરીક્ષાણ કરાવવું પડત્યું. જશોદાને જમુના બજે દીકરીની માતા બનવાની હતી. જશોદા અને જમુનાને ખૂલ કાકલુદી કરી હાથ પગ જોડવા. બધાને સમજાવવાના પ્રયત્નો કર્યા પણ બદ્યું વ્યર્થ. કુટુંબીઓના કુળદીપક દીકરાની વાતને વળગી રહ્યા.

ત્રણ દિવસ પછી દવાખાને જવાનું હતું. દેરાણી જેઠાણી સુનમુન બની. કામ કરતી હતી. એક બીજાને પેટ પર હાથ ફેરવતા જોઈ રહી હતી. બીજા દિવસે સવારે ભીખારણે ખૂમ પાડી. “બેન...એ બેન કંઈ આપો ને...એ મોટા બંગલાવાળા બેન કંઈ આપોને કંઈક ખાવાનું આપોને.”

જશોદાની સાસુએ જશોદાને કહ્યું જ શાક રોટલી એને આપી આવ. જશોદાએ ભીખારણને શાક રોટલી આચ્યા.

ભીખારણ સાથે એક ત્રણ વરસની અને એક એકાદ મહીનાની છોકરીઓ હતી. ખાવાનું આપી જશોદા પાછી ફરતી”તી.

ભીખારણે કહ્યું ‘બેન, એકાદ ફાટેલી ચાદર કે સાડી જેવું કંઈક આપોને. મારી નાનકીને તાવ છે. કંઈક ઓઢાડી શકું.’

જશોદાએ કહ્યું, કાલે આવજે. ભીખારણે કહ્યું, બેન આજે આપો તો સાચું. નાનકીને ઓઢાડીશ, ભગવાન તમારા બાળકોને સુખી કરશે.

ભીખારણે કહ્યું, “બેન તમે તો મોટા ઘરવાળા ભણેલા ગણેલા. તમારે ધેર તો ચાર ચાર દીકરીઓ હોય તોચ વાંધો ન આવે. જશોદાએ પેટ પર હાથ ફેરવ્યો. અંદર જઈ સાડી અને ચાદર લઈ આવી.

ભીખારણે કહ્યું “તમાડું ભલું થાઓ. જશાદાએ પૂછ્યું,” છોકરીનો બાપ શું કરે છે ? “ભીખારણે કહ્યું મજૂરી કરે છે. પણ હું તો આજે એને છોડીને ચાલી નીકળી છું. જશોદાએ આંખોથી પૂછ્યું શાને-શા કારણથી. બેન, તમને શું કહું ? એને દીકરો જે’તો તો, પણ મેં છોરી જણી એટલે મને મારકૂટ કરતો. હું મારકૂટ સંછન કરીને પણ એની સાથે જ રહેત પણ બહેન આજે તો એણે મારી નાનકીને ગળું દબાવીને મારી નાખવા પ્રયત્ન કર્યો મેં પણ એને પાસે પડેલી લાકડીથી ઠમઠોર્યો. એ બેભાન થઈ ગયો અને હું મારી બજે દીકરીઓને લઈ ઘર તજુ ચાલી નીકળી છું. ગમે ત્યાં મજૂરી કરીશ પણ દીકરીઓ મારી દેવની દીધેલ છે તેને ઊની આંચ પણ નહીં આવવા દઈ.” કહી ભીખારણ તારો ખોળો અખંડ રહેના આશીર્વાદ આપ્તી ચાલી ગઈ.

જશોદાનું માતૃ હૃદય બંડ પોકારી ઊઠ્યું. દેવની દીધેલ દીકરીની રક્ષાની જવાબદારી મારી જ હોય. સંબંધોમાં તોફાન એને ડગમગાવી ન શકે એ ઘરમાં ગઈ. મમ્મીજી આ સાડીમાં ફોલ બીડીંગ કરાવી આવું કહી એ બહાર ગઈ.

સાંજે પોલીસ મોટા ઘરવાળાના બંગલામાં પ્રવેશી. પૂછ્યું, જશોદા કોણ છે ? એના પતિ, સાસુ, સસરા, જેઠ ક્યાં છે. ઘરના બધા સંદર્ભો હોલમાં આવી પહોંચ્યા. અને પતિ સાસુ સસરા જેઠના નામનું વોરંટ બતાવ્યું. તેઓએ પૂછ્યું અમારો વાંક ગુનો શું ? કોણ બોલાવી લાવ્યું ? શા માટે ?

જશાદાએ કહ્યું હું બોલાવી લાવી છું. પેટ પર હાથ ફેરવીને બોલી, “મારી દેવની દીધેલ માટે...” જમુનાએ જશોદાને પડખે આવીને એનો હાથ ઝાલી લીધો.

છમ છૂ પેલો પુડલો

બીજુમતીએ દીકરીઓને વહેલી ઉઠાડી તૈયાર કરી નાનીને ધેર જવાનું છે કહ્યું. મામાને ધેર જવાની વાત સાંબળી છોકરીએ ખુશીથી ઉછળી પડી. જલ્દી ચાલો, બાપા જલ્દી ચાલો, નહીંતર સાંજ પડી જશે.

દ્યાશંકર દીકરીએ સાથે રવાના થયા. સાતે બહેનો ગીત ગાતી વાતો કરતી ઝડપથી ચાલવા લાગી. રસ્તામાં એક ઝાડ નીચે આરામ કરવા બેઠા. એ આંબાનું ઝાડ હતું. થોડા આંબા નીચે પડ્યા હતા અને થોડા દ્યાશંકરે ઉતાર્યા. બધાએ આંબા ખાઈ ચાલવા માંડયું. દ્યાશંકરે દીકરીઓને અલક મલકની વાતો સંભળાવી.

થોડે દૂર પહોંચ્યા ત્યારે ચંદુને પાણીની તરસ લાગી. થોડી વાર તો તે ચાલતી રહી પણ હવે તે ચાલી શકે તેમ પણ ન'તી. ચંદુએ બાપાને તરસની વાત કરી. દ્યાશંકર કહે તમે બેસો, હું આજુબાજુ ક્યાંક પાણી હોય તો લઈ આવું. તમે ક્યાંય આડાઅવળા જતા નહીં.

દ્યાશંકરને આવતા વાર લાગી એટલે સાતે બહેનોએ પાણી શોધવાનું નક્કી કર્યું. અને ચંદુએ કહ્યું તું કાણી છો મારા સાથે તને નહીં લઈ જઈએ. તું એકલી બીજી દિશામાં જા. ચંદુ ઘણું કરગારી. હું એકલી કેમ જાઉ ! મને બીક લાગે છે. તમારી સાથે લઈ જાઓ. પણ બીજુ બહેનો ટસથીમસ ન થઈ. છેવટે ચંદુ રણતી રણતી ભગવાનનું નામ લઈ ચાલવા માંડી.

ચંદુએ થોડોક રસ્તો જ કાખો હશે ને એણે મોટા સાત તપેલા જોથા જેમાં દૂધ દહીને પાણી હતું. ચંદુ ભલીભોળી પરગાજુ હતી. તે દોડીને તેની બહેનોને બોલાવી લાવી. બાયું બેનડીયું દૂધ દહીના તપેલા ભર્યા છે. ચાલો બધા આપણે દૂધ પીએ.. દહીં ખાઈએ..સ્વાર્થી બહેનો દોડતી આવી ને એક એક તપેલું લઈ લીધું. અને જે પાણીનો તપેલો હતો તે કાણીને આપી કહ્યું તું તો કાણી છો પાણી પી લે. કાણીએ થોડું દૂધ થોડું દહીં માગ્યું પણ બહેનોએ કંઈ પણ ન આપ્યું. ચંદુએ પાણી પી લીધું અને વિનંતી કરી કે હવે મને તમારી સાથે લઈ ચાલો. પણ સ્વાર્થી બહેનોએ ચંદુને બીજી દિશામાં એકલી મોકલી દીધી. ચંદુ દુઃખી મને ચાલવા માંડી. આગાળ રસ્તામાં તેને છ જોડી જરી ભરેલી મોજડી અને એક જોડ સાદી

ચંપલ મળે છે. એને તરત જ બહેનો ચાદ આવી. મારી બહેનાના પગમાં કાંટા વાગતા હશે. પગ બળતા હશે તેણે ભૂમ પાડી બહેનોને બોલાવી. મારી બાયું, બેનડીયું, આવો, જલ્દી આવો. લાલચું બહેનો દોડતી આવી જરીની મોજડી જોઈ ખુશ થઇ. એક એક જોડ મોજડી પહેરી ચંદુને સાદી ચંપલ આપી. ચંદુ ફરી બહેનો સાથે જવા કાકલુદી કરવા લાગી. પણ બહેનોએ બીજી દિશામાં ચંદુને રવાના કરી. ચંદુ કમને ચાલવા લાગી.

આગાળ જતાં ચંદુને પેટી મળી પેટી ખોલી ચંદુએ જોયું તો તેમાં રાજકુંવરી પહેરે તેવા સુંદર અને કીમતી હીરા મોતી જડેલા કપડાં હતાં. ચંદુની અંખો અપલક તેને જોતી રહી. ચંદુએ ફરી બહેનોને બોલાવી સુંદર કપડાં બતાવ્યાં.

છાએ બહેનોએ કીમતી વઞ્ચો પહેરી ચંદુને સાદા વઞ્ચ પહેરવા આપ્યા. અને ચંદુને ચોથી દિશામાં એકલી જ રવાની કરી. ચંદુ પોતાના નસીબને દોષ દેતી ચોથી દિશામાં ચાલવા લાગી. આગાળ જતાં ચંદુને છ મોટા ઘર અને એક ભૂંગો (ગુંપડી) દેખાણા. બધા ઘરના દરવાજે ન'તું. ચંદુને થયું બાપા પાછા આવે ત્યાં સુધી કોઈ એક ઘરમાં અમે બદી બહેનો આરામ કરી બાપા સાથે મામાને ધેર જશું. ઘરમાં જગાલી પ્રાણી અને તાપ ટાઢથી રક્ષણ મળશે....

દોડતી જઈ ફરી એણે બહેનોને બોલાવી. છાએ બહેનો દોડતી આવી અને સુંદર ઘર અને આસપાસના બગીચાને જોતાં જ બોલી આ છ ઘર છે. દરેક ઘરમાં એક એક બહેન રહેશે અને તું તો કાણી છો, ચંદુ, તારા માટે પેલો ભૂંગો જ બરાબર છે. જ તું ભૂંગામાં રહે. ચંદુ કાણીએ મન મનાવ્યું ચાલો હું હવે એકલી તો નહીં પડું.

જ બહેનો ઘર જોવા અંદર આવી. દરેક ઘરમાં મોટા કલાટ સોના ચાંદીના દાગીના વાસણ, કીમતી ઝર ઝવેરાત, મોંઘાદાટ વઞ્ચો, હીરા માણેક મોતીથી ભરેલા હતા. દરેક રૂમમાં કીમતી રાચ રચીલા, પલંગ હતા. ચંદુ ભૂંગામાં આવી. ભૂંગો બહારથી સાવ સાધારણ દેખાતો હતો. ચંદુએ ભૂંગામાં પગ મૂક્યો.

(ક્રમશઃ)

વેકેશન

વેકેશન...વેકેશન...
આવ્યું રે આવ્યું વેકેશન
ચોપડા નોટબુકને પોટાડો
પેસીલ પેનને છુપાવો
સ્કુલ ફ્રેસ કબાટમાં મુકાવો
વેકેશન...વેકેશન...

મધમીઠી ચોકલેટ જેવું વેકેશન આવ્યું રે આવ્યું વેકેશન
ગીલીદંડા હેરીએ રમો
ખો ખો પકડ દાવ રમો
લંગડી ને કબડ્ડી રમો
નાગોડીયો થઘો દાવ રમો
વેકેશન વેકેશન

ખાટી મીઠી આમલી જેવું વેકેશન
આવ્યું રે આવ્યું વેકેશન

દાદા દાદી પાસે બેસો
અંગળી જાલી બગીયે જાઓ
લસરપહી હીંચકા ખાઓ
ચકડોળ ટીંચકદાના માણો
નવી જૂની વાતરી સાંભળો
વેકેશન વેકેશન

મીઠી મીઠી આઈસક્રીમ જેવું વેકેશન
આવ્યું રે આવ્યું વેકેશન
નાના નાનીને ધેર જાઓ
વાડીના ધોધમાં નહાઓ
વર્દ્વાર્ડએ હીંચકા ખાઓ
અંબા તરબૂચ ટેટી ખાઓ
આમલી પીપળી રમો
મામા સાથે મોજ કરો
વેકેશન વેકેશન...

મીઠી મીઠા અંબા જેવું વેકેશન આવ્યું રે, આવ્યું વેકેશન
કાટ્ટન જુઓ ગેમ રમો
રમો રમો ખૂબ જ રમો
બાર મહીનાની કસર કાઢો
તન મન તાજું માજું કરો
તાજગીનું ભાથું ભરો
વેકેશન વેકેશન

બર્થ કે ના કેક જેવું
સ્પોંજુ સ્પોંજુ વેકેશન
આવ્યું રે આવ્યું વેકેશન
(ટબલી)

શાદદાગ

શું તમે જાણો છો ?

- 1 થી 11 સુધીના સ્પેલીંગમાં ABCD નો ઉપયોગ કરાંચ પણ નથી થતો.
- D નો પ્રયોગ પહેલી વાર પહેલીવાર “Hundred” માં થાય છે.
- 1 થી 111 સુધીના સ્પેલીંગમાં A,B,C નો ઉપયોગ કરાંચ પણ નથી થતો.
- A નો પ્રયોગ પહેલી વાર “Thousands” માં થાય છે.
- 1 થી 111, 111, 111 સુધીના સ્પેલીંગમાં B, C નો ઉપયોગ કરાંચ પણ નથી થતો.
- B નો પ્રયોગ પહેલી વાર “Billion” માં થાય છે.
- C નો પ્રયોગ દૂંગલીશ કાઉટિંગમાં કરાંચ પણ નથી થતો.

ઉભાણા

- (૧) સુદર્શન ચક નથી,
છતાં ગોળ ગોળ ફૂં છું
જમીન પર નહીં
છત પર ઊંઘો લટકું છું
બરફ હું નથી પણ
સહુને ઠંડક હું આપું છું
- (૨) ગોળ ગોળ ચાંદા જેવો છું
પાતળો કાગળ જેવો છું
તરો શેકો ખાવા જેવો છું
દાબો તો લુકો થાઉં છું
છેલ્લે ભાત સાથે પીરસાઉં છું
- (૩) ચાર અક્ષરનું મારું નામ
વહેવું ટપકવું મારું કામ
વધુ પરિશ્રમ કે થામ
ત્વારે હું દેખાઉ માંડ
કંટાળે સહુ મારાથી

જવાબ :- (૧) પંખો (૨) પાપડ (૩) પરસેવો

જદુદ દરિયો

એક દરિયો એવો જેમાં કોઈ ન ડૂબે : ડેડ સી અથવા
મૃત સમુદ્ર
તરતાં ન આવડતું હોય તો માણસ પાણીમાં દુલી
જાય. પણ આ મૃત સમુદ્ર એવો છે કે આપણે તેના પાણીની
સપાટી પર સૂતાં સૂતાં આરામથી પુસ્તક વાંચી શકીએ.

જોઈન અને છાઝરાયેલની વચ્ચે 'કેડ સી' એટલે કે 'મૂત સમુદ્ર' આવેલ છે. ખરેખર તો આ ૭૭ કિલોમીટર લાંબું અને ૧૮ કિલોમીટર પહોળું તળાવ છે. વિશાળ હોવાથી તેને સમુદ્ર કહે છે. આ સમુદ્રને એક પણ નદી નથી મળતી. એટલે તેનું પાણી દિવસેને દિવસે ખારું ઘનતા વધારે છે. જેથી માણસ તેમાં દુબતો નથી. આ સમુદ્રમાં કેલ્લિયમ, મેગેનિઝ અને સિલિકાના ક્ષારો ભણ્યા કરે છે અને પાણી જાડું થતું જાય છે. વધુ પડતા ક્ષારો હોવાના કારણે માછલી કે વનસ્પતિ જીવી શકતા નથી, એટલે તેને મૂત સમુદ્ર કહે છે.

તફાવત શોધો અન્ધાયાર તફાવત

Poem Nothing Gold can Stay

Nakure's first green is gold,
Her hardest hue to hold.
Her early leaf's a flower;
But only so an hour.
Then leaf subsides to leaf,
So kden sank to grief,
So dawn goes down to day
Nothing Gold can stay.

Harsh S. Budhbhatti, Std-VI

જવાબ શોધો

(૧)	A	B	C
૭	૧૫	૯	૨૩
?	૩૧	૩૯	૪૭

જવાબો : A = ૬૩ B = ૧૯ C = ૧૧

(૨)	A	B	C
૪૮ ૪૮	૬૭ ૭૬	૫૮ ૮૮	૫૮ ?

જવાબ : C = 95

(૩) પ્રજ્ઞોતરી :

- (૧) પાણીનું ધન સ્વરૂપ ?
- (૨) કચ્છનું મોટું બંદરગાછ ક્યું ?
- (૩) સૌથી વધુ ઝડપી પ્રાણી ક્યું ?
- (૪) ભારતમાં વધુમાં વધુ વરસાદ કયા રાજ્યમાં થાય છે ?
- (૫) બાળ ભાષામાં ચાવણું ?

જવાબો : (૧) બરફ (૨) કંડલા પોર્ટ (૩) ચિતા (૪) ચેરાપુંજી (૫) મમ.મમ રોહિણી ભરત બુધ્યભક્તી

સમર્પણ ગીત (બાળગીત)

સમર્પણની સંદ્યાને લઈ જાય ને

કરી જાણે શિશી સ્વપનમાં,

ચક્કર ફેરે, સંગીત વાગે ને

આવે વિદ્યા રમજમ

અનેકાનેક પરિઓ આવે

આવે નંદને કિશોર

ભૂલકંઠો નાચી નાચીને કરે

તા થૈયા થૈયા થૈ

ઘણી ઘણી ગમત જોઈ

થઈ એનામાં પુલકિત

ને મનાવી જાણે સંગાના

એક ટોળાનું આ બાળગીત

જાનકી તરણભાઈ સાકરીયા

કવિતા

શું છે આ દુનિયા ?

શું કોઈ જાણે છે કેવી છે આ દુનિયા ?

જેમાં કુદરતે રચેલી અનેક જાતની સંપત્તિને

છતાંચ માનવજાત ન માને તેમાં સંતોષ

છે સૌ કોઈ આ સ્વાર્થને આબર બનાવનારા

છતાંચે આ દુનિયામાં કોને રંગ છે કે

કોઈનામાં તે જાણે છે.

કોઈ છે તનનો કાળો

કોઈ છે મનનો કાળો

છતાં સૌ કોઈ કે કુદરતનો ખ્યારો.

અને એ જ ખારે કુદરતેથી કરે છે

દરેક વ્યક્તિના મનને છાલું,

જેમાં કરી જાણે છે

કોઈ કે છે મારું મારું

કોઈ કરે છે બધું તમારું

એ જ કુદરત કરે છે સૌનું સારું.

જાનકી તરણભાઈ સાકરીયા

આગામી અંકમાં ચિત્ર-સ્પર્ધા, નિબંધ સ્પર્ધા
આદીના પરિણામો હશે જરૂર વાંચશો.

શ્રદ્ધાંજલી

નૈન છિન્દનિ શસ્ત્રાણિ, નૈન દહતિ પાવક: ।

ન ચૈન કલેદયન્યાપો ન શોષયતિ મારુતઃ ॥૨-૨૩॥

જન્મ તારીખ
૨૨-૦૫-૧૯૪૬

સ્વ.તારીખ
૨૬-૦૪-૨૦૧૪

સ્વ. અશોકકુમાર છગનલાલ પોમલ (રાયપુર)

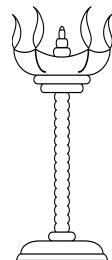
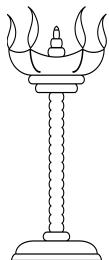
શોકાતુર પરિવાર
જનક અશોકકુમાર પોમલ

નીતુ એન. કંસારા
પૂર્વી એસ. શાહ
વિશાલ એ. પોમલ
મનીષ એ. પોમલ

નિભિલ જી. કંસારા
સચીન જે. શાહ
આશા વી. પોમલ
કીંજલ એમ. પોમલ

અશોકકુમાર એન્ડ સન્સ જ્વેલર્સ
વિશ્વા કેપીટલ એડવટાઈંગ્ઝ પ્રા.લી.
સિકન્ડરાબાદ-૮
ફોન : ૦૪૦-૨૭૮૧૨૭૫૬
મો. ૯૬૬૬૬૬૪૫૬૪, ૮૭૦૧૨૩૪૫૨૬

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. સોની કસ્તુરબેન શંકરલાલ બગાણ (ઓ.વ.૭૮)

સ્વ.તા. ૨૦-૦૪-૨૦૧૪, અંજાર (કચ્છ)

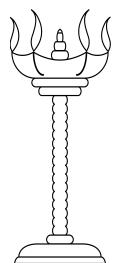
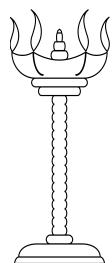
સજજનતા તમારી સુવાસ હતી, પ્રસંગતા તમારું જીવન હતું.
પરોપકાર તમારું રટણ હતું, સત્કાર્ય તમારી શોભા હતી,
આપના કર્મનિષ્ઠ પૂણ્ય આત્માને પરમહૃપાળુ પરમાત્મા પરમ શાંતિ અપે.
ॐ શાંતિ...ॐ શાંતિ...ॐ શાંતિ...

:: શોકમગન પરિવારજનો ::

પુત્ર	સોની અતુલકુમાર શંકરલાલ (બગાણ)	અમદાવાદ
પુત્રવ્યધુ	સોની હંસાબેન અતુલકુમાર (બગાણ)	અંજાર
પુત્રી	સોની જલ્મીનાબેન અનિલકુમાર (બગાણ)	અમદાવાદ
પૌત્ર-પૌત્રી	સોની ચંદાબેન કાન્તિલાલ (બારમેડા)	માધાપર
પૌત્રવ્યધુ	સોની નયનાબેન પ્રવિષ્ટકુમાર (પોમલ) કંસારા તરફાબેન નરેન્દ્રભાઈ (બુદ્ધભણી)	ભુજ
	સોની હિનાબેન રાજેશકુમાર (કહા)	અંજાર
	પુનિત (USA), કિર્તન, મનાલી, પ્રણાલી, અંજલી	રાજકોટ
	સોની મંજરી પુનિતકુમાર	

સ્વ. સોની શંકરલાલ ચાંપશા (બગાણ) પરિવાર
પ્રભુકૃપા જ્વેલર્સ - અંજાર (કચ્છ)

શદ્ધાંજલી

સ્વ.તા. ૨૭-૦૫-૨૦૧૪, મંગળવાર વેશાખ વદ-૧૪

સ્વ. માણેકબેન કલ્યાણજુભાઈ બુદ્ધભવી (કચ્છ કોટારાવાળા)

મુ.વડાલી, જિ.સાબરકાંઠા.

આપની હસતી તરસીર જોઈ, અમારી આંખો રડી પડે છે,
આપ અમારી વચ્ચે નથી તે હૃદય માનતું નથી, યાદોમાં આપ જીવીત છો,
પરમકૃપાળું પરમાત્મા આપના દિવ્ય અને પવિત્ર
આત્માની શાંતિ અર્પે એવી પ્રાર્થના સહ...

ભાઈલાલભાઈ કલ્યાણજુભાઈ બુદ્ધભવી
શાંતિલાલ કલ્યાણજુભાઈ બુદ્ધભવી
વિનોદકુમાર કલ્યાણજુભાઈ બુદ્ધભવી
અમરતાભાઈ કલ્યાણજુભાઈ બુદ્ધભવી

(પૌત્ર)

જગાદીશ શાંતિલાલ બુદ્ધભવી
જૈનિત ભાઈલાલભાઈ બુદ્ધભવી
ચેતન ભાઈલાલભાઈ બુદ્ધભવી
ડૉ. જિંકલ વિનોદકુમાર બુદ્ધભવી
આકાશ અમરતાભાઈ બુદ્ધભવી

(પૌત્રી)

છાયા, પાર્મિતા, કૃપા, ભૂમિ, નેહા,
હિતેષી, માનસી, સ્વ. દર્શના.

લીલાવંતીબેન ભાઈલાલભાઈ બુદ્ધભવી - નભગાણા
નર્મદાબેન શાંતિલાલ બુદ્ધભવી - વડાલી
પુષ્પાબેન વિનોદકુમાર બુદ્ધભવી - ગાટશીશા
પુષ્પાબેન અમરતાભાઈ બુદ્ધભવી - અમદાવાદ

(બેન)

શારદાબેન ચુનીલાલ પોમલ
ગં.સ્વ. ચંદ્રિકાબેન જમનાદાસ બારમેડા
લક્ષ્મીબેન છગાનલાલ પોમલ

(જમાઈ)

ચુનીલાલ મનજુભાઈ પોમલ
સ્વ. જમનાદાસ જદવજુભાઈ બારમેડા
છગાનલાલ વેલજુભાઈ પોમલ

પ્રીત કરે સો બાવરા આણગમત કે સંગ,
દિપક કે દિલમેં નહીં જલ જલ મરે પતંગ.

આમ તો પ્રેમ એ કરવાની નહીં ‘થઈ જવાની’ ઘટના છે પ્રેમ કરવા માટે લાયકાત નહીં, હૃદય જોઈએ. દિમાગ ગેરહાજરીમાં જ એક વ્યક્તિ બીજા વ્યક્તિની બની જતી હોય છે. વદે ઘટે એવો પ્રેમ આજે આખા જગતમાં રેલાઈ રહ્યો છે. ને ફેલાઈ રહ્યો છે. જેને આપણે સ્વાર્થ અથવા મોહ નામ પણ આપી શકીએ વદે-ઘટે નહીં અને હૃદયમાં વસે એજ સાચો પ્રેમ એક કબીર સાહેબ કહે છે ને ડાયરાના કલાકારો પણ કહેતા હોય છે કે.

**‘સર્વે પ્રેમ કી તો સારે જહા મેં અસર હોગી
ઓર ન હોગી તો સમજના તેરી કહી કસર હોગી’**

પ્રેમ એક જીવન છે. ઈશક હી ખુદા, પ્રેમ એજ પરમેશ્વર Love is god and god is Love. દરેક ધર્મ પ્રેમની પ્રશંસા કરે છે. લાગણીથી હૃદય કોમળતા પ્રાસ કરે, સામેની વ્યક્તિ માટે મળતા થાય એ લાગણીને એ ભાવને બુદ્ધિમાન વ્યક્તિઓ પ્રેમ કહે છે.

**‘પ્રેમ કિયા નહીં જાતા હો હી જાતા હૈ,
સોલા ખુદ ભડકતા હૈ ઉસે ભડકાયા નહીં
જાતા.’**

સાચો પ્રેમ અને સાચો પ્રેમી આપતાં શીખે, લેતાં નહીં, આપીને લેવું એ તો વ્યાપારની ભાષા થઈ. આજે સાચા પ્રેમીઓ જડતા નથી, મળતા નથી એમ પ્રેમને નીભાવનારા પણ મળતા નથી. નિર્મળ પ્રેમને લૌકિક બંધન નથી હોતા. કહેવાચ છે ને કે પ્રેમને નેજા નહીં જેમ પેટ્રોલવાળા હાથે રસોઈ બનાવીએ તો રસોઈ બગડે એમ પ્રેમમાં કપટ આવે તો પ્રેમ બગડે.

**‘જો તુઝુકો મંજુર નહીં થા કુલ ખીલે ઈશ ખ્યાર કે,
ફિર કયું તુને ઈન આંખો સે રંગ દિખાયે બદીર કે,
કહેવાચ છે ને કે રામભાગ વાગ્યા હોય એ એની
પીડા જાણે જેને કાંટો વાગ્યો હોય એ કાંટાની પીડા જાણે.
જેને પ્રેમ થઈ ગયો છે એજ પ્રેમનું દુઃખ અનુભવી શકે.**

પ્રેમની પીડા ધણી મીઠી હોય છે.

**‘ચાંદની રાત મે ચાવલ ધો રહી થી
પિયા તેરી ચાદ મેં ટપ ટપ રો રહી થી.’**

જે સહન કરવાની તૈયારી નથી રાખતો એને પ્રેમ કરવાનો અધિકાર નથી. પ્રેમમાં તો ડગલે ને પગલે સહન કરવાનું આવે છે.

મિત્રો આટલી તૈયારી હોય તો જ આગળ વધાયો. એક શિકારીએ બાણ છારા ચાતકને ધાયાલ કર્યો. તરફડતો તરફડતો એ ચાતક ગંગાના નિર્મળ-પવિત્ર નીરમાં પડયો.

પણ ના...તેણે તે જળમાં પોતાની ચાંચ ન બોળી, વરસાદના બિંદું સિવાય તે બીજું પાણી પીએ નહીં. આનું નામ સાચો પ્રેમ.

‘ચાહુતમાં એક-બીજાની ફિકર હોવી જોઈએ.’

આ વાતની તનેચ ખબર હોવી જોઈએ.

પણ આજે તો ‘કંપોઝિશનને બદલે પોગ્રીશન’ જોવાચ છે. બાઈક હોય તો તમને કોઈ પણ છોકરીની લીફટ મળી જાય. ‘લીફટને ગીફટ’ના જમાનામાં જીવતા આજના યુવાનને દિક્કાર મળે છે પણ અધિકાર નથી મળતો.

કારણ કે ‘લાગણીની થઈ મંગણી ને ગવાયા. ફિઝોના ગીત, સોમેયા ત્યારથી સંસારમાં પંગળી બની ગઈ પ્રીત’

પોતાની ધારણામાં સુધારણા કરવાએ તૈયાર નથી. તેમાંચ આજે તો વળી તમારી પાસે ‘પાસબુક’ ‘ચેકબુક’ અને ‘ફેસબુક’ હોય તો જ તમને કોઈ પ્રેમ કરવાવાળી મળે. પણ મિત્રો, પાસબુક-ચેકબુકો ને ફેસબુકએ સગવડ છે. પ્રેમ નથી કોઈકે સાચું જ કહું છે ને કે,

**‘કોઈ કહે પ્રેમ એ સુખ છે, કોઈ કહે પ્રેમ એ દુઃખ છે’
પરંતુ આજનો પ્રેમ એ તો દેહની ભુખ છે.**

“પ્રકૃતિ સાથે હું”

પ્રવિશાલેન પી. બારમેડા

પંખીએ કર્યો કલરવને, મંદિરની ઝાલરનો રણકાર, સવારના સૂર્યકિરણો ઝીલી, જીવન માર તેજસ્વી બનાવું. થચાં વસંતના વધામણાં, મનમાં મારા થચો ઉંમંગ, હિલોળ ચડચાં તાન-મન, થચો પ્રમીની સંગમ. વરસે મેહ ઝરમમરને, પ્રકૃતિએ સજચાં શાણગાર, હચિયાળી થઈ છે ધરતી, જીવન મારું લીલુંછમ બનાવું. ઝળહળ વહેતાં ઝરણાં, પ્રકૃતિને ખોળે નિર્દોષ હરણાં, દોડતાં હરણાંને જોઈ, જીવન મારું સોષ્ય બનાવું. મંદમંદ શીત પવન વહેતો, આવી પુષ્પોની સુગાંધ, કુલ બની જાઉં ગુલાબનું, દૂર કરુ મનની દુર્ગાંધ. કુંગારે વેછચાં ટાડ-તડકાં, છોને ઊભો અડીખમ, ખડતલ જીવન બનાવી માર, સહનશક્તિ લાવું ધરખમ. નદીનો આ પ્રવાહ વહે, સાગરમાં તે જઈ ભળે, સાગરના વિશાળ દિલસમું, વિશાળ મારું હૃદય બનાવું. પ્રાકૃતિક સૌંદર્યને પ્રભુ હું, મારા જીવન સાથે સરખાવું, જીવનમાં લાવી સૌંદર્ય; મધુર મારું જીવન બનાવું. કુદરત તારા પ્રાકૃતિક સૌંદર્યને શાંદોમાં વર્ણવી ના શકું; હું માનવ ખુદ તારું જ સર્જન, એમ અમસ્તું વેડફી ન શકું. ચૂકવી શકું કરજ તારું, એવું જીવન ધન્ય બનાવું.

સર્વે તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓને 'જ્ઞાતિસેતુ' પરિવાર તરફથી હાર્ડિક અભિનંદનનાં...

બુદ્ધાભિની રોહિણી ભરતકુમાર ડીપોમા ઇન ડીસાટર મેનેજમેન્ટ
99.9%

દેક્ષા પટેલ
સોપાન-3-અ
૯૮.૮૮%

હર્ષતી પટેલ
ધોરણ-3-બ
૫૩.૬૦%

નિવા ગૌરવભાઈ
ધોરણ-૧
૬૧.૫૦%

કુશુતી મશાંતભાઈ બિજલાએ
ધોરણ-૨
૮૮.૭૫%

રિદ્ધી સોની
ધોરણ-૪-અ

પ્રિયંકા સોની
ધોરણ-૪-બ

હિના એ. સોની
ધોરણ-૪-ચ

નીલ કિશોરભાઈ પોમલ
ધોરણ-

વાત્સલ બુદ્ધાભાઈ
ધોરણ-૬

રાજવીર શીતલભાઈ કંસારા ફાગુન
ધોરણ-૫-અ

મેહેરલભાઈ સોની પ્રણવ
ધોરણ-૫
૮૫%

ધર્મન્દ્રભાઈ સોની દર્શન
ધોરણ-૫
૭૬.૭૮%

દિનેશભાઈ સોની
ધોરણ-૫
૬૨.૬૪%

હિનાલ બુદ્ધાભાઈ
ધોરણ-૬

પ્રાચી મશાંતભાઈ બુદ્ધાભાઈ
ધોરણ-૬-અ
૯૩.૩૩%

દક્ષ સોની
જુકે.જી
૬૨%

પંકિત સોની
ધોરણ-૬
૭૭%

કુમનાલી અનિલભાઈ સોની (બાળ)
M.B.A.

જ્ઞાતિ ગૌરવ

MBA+PGP in International Business ની ડીગ્રી ઉત્ત્સ ગુણાંક સાથે પ્રાપ્ત કરી પરિવારનું ગૌરવ વધારવા બદલ ખૂબ ખૂબ અભિનંદન. ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ કરતા રહે તેવી જ્ઞાતિસેતુ પરિવાર તરફથી શુભકામના.

મેરેજ બ્યુરો

(મનગમતા જીવનસાથી મેળવો)

રજી. નં.૧૫૧ : ચુંવક :- અટક બારમેડા, ઉંમર ૩૭, અભ્યાસ ૧૦, ઊંચાઈ ૫.૫, વજન ૬૫, વ્યવસાય, નકશી કામ, મશીન છોલ સોનાનું, માસિક આવક ૨૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં.૧૫૨ : ચુંવક :- અટક છારાળા, ઉંમર ૩૪, અભ્યાસ ૧૨, ઊંચાઈ ૫.૫, વજન ૫૨, વ્યવસાય વાસણનો વેપાર, માસિક આવક ૧૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી.નં.૧૫૩ : ચુંવક :- અટક બારમેડા, ઉંમર ૪૮, અભ્યાસ ૧૦, ઊંચાઈ ૫.૫, વજન ૭૮, વ્યવસાય સોની કામ, માસિક આવક ૧૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી.નં.૧૫૪ : ચુંવક :- અટક બારમેડા, ઉંમર ૪૨, અભ્યાસ ૮, ઊંચાઈ ૫.૨, વજન ૭૫, વ્યવસાય રીયલ એસ્ટેટ બ્રોકર, માસિક આવક ૨૦,૦૦૦ કુંવારા

રજી.નં.૧૫૫ : ચુંવક :- અટક કોટડિયા, ઉંમર ૩૬, અભ્યાસ બી.એ., ઊંચાઈ ૬, વજન ૬૨, વ્યવસાય સોની કામ, માસિક આવક ૨૦,૦૦૦, કુંવારા

રજી.નં.૧૫૬ ચુંવક :- અટક છારાળા, ઉંમર ૪૫, અભ્યાસ ૧૦, ઊંચાઈ ૫.૨, વજન ૫૫, વ્યવસાય સિલ્વર જરેલરી, માસિક આવક ૨૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી.નં.૧૫૭ ચુંવક :- અટક બીજલાણી, ઉંમર ૨૬, અભ્યાસ-પેરામેડિકલ, ઊંચાઈ ૫૬, વજન ૫૧, વ્યવસાય :- ટુરીગ્રમ, માસિક આવક ૪૦,૦૦૦, કુંવારા

રજી.નં.૧૫૮ ચુંવક : અટક સોલંકી, ઉંમર ૩૪, અભ્યાસ બી.કોમ., એમ.સી.એ., સીઆઈરી, ઊંચાઈ ૫, વજન ૫૫, વ્યવસાય ટ્યુશન કલાસ, માસિક આવક ૧૨,૦૦૦, કુંવારા

રજી.નં.૧૫૯ ચુંવક : અટક પરમાર, ઉંમર ૩૦, અભ્યાસ એમ.એસ.સી ઇન કોમ્પ્યુટર સાયન્સ, ઊંચાઈ ૫.૬, વજન ૬૫, વ્યવસાય નોકરી (ઓસ્ટ્રેલિયા), માસિક આવક ૩,૦૦,૦૦૦, કુંવારા

મનગમતા જીવનસાથી મેળવો મેરેજ બ્યુરો મહિલા સેલ
શ્રી અભિલ ભારતીય માર્ક કંસારા સોની ઝાતિ
મહિલા સેલ સંચાલિત

MATRIMONY

Name : Anand D. Chandiwala (Kansara)

Date of Birth : 14th July, 1987

Time : 4.55 p.m.

Place : Surat City, Gujarat

Height : 5. Ft. 11. Inches

Weight : 66 kg.

Skin : Very Fair

Education : B.B.A.

Occupation : 1. High Rise Buildings Re-strengthening & Restoration.
2. Publicity Hoardings

Business website : www.bbms.in

Father : Dipakbhai C. Chandiwala (Kansara) B.Com.

Mother : Darshana D. Chandiwala, B.Sc.

Sister : Soniya Chiragkumar Patel, U.S.A.-Married. M.S. in Physical Therapy, u.s.a university

Family Diet : Vegetarian & Non-drinker.

Add. : 15, Mangalmurti Apartment, Kadampalli Road, Timaliyawad, Nanpura Surat, 395001. Guj. INDIA.

Contact : Dipakbhai. Mobile No.09327324466

Email ID : dcchandiwala@yahoo.co.in

Name : Pooja Anant Parmar

D.O.B. : 20/04/1989

Time : 1:56 pm

Place of Birth : Bhuj

Height : 5.6'

Weight : 52 kgs

Education : B.Com. C.S. Running

Occupation : Executive - Suweillance-Audit/
Inspection

Father : Anant Mohanlal Parmar (Retired)

Mother : Mala Anant Parmar (House wife)

Brother : Ketan Anantkumar
(Network engineer - Australia)

Address : 9, Dharnath Appartment,
Vadnagar Patidar Society,
Rambaug, Maninagar,
Ahmedabad-380008

Mob. No. : 9978986771

Resi.No. : 079-32925252

Mosal : Devshi Madhavji Soni (Todavalala)

Chimanlal Soni 98985 15125 Pratish C. Soni 98240 31029

PRATISH Industries

MANUFACTURER OF :

- Sheet Metal Press Components
- Electronics Sheet Metal Press Components
- Tools & Dies
- CNC Wire Cut

Factory : 390 GIDC, Makarpura, Baroda-390010

Tel. : 0265-2637736 Telefax : 0265-2643155

E-mail : pratishindustries@yahoo.in

S.K. TOURISM

"Life is a Journey; we're just along for the ride with Smile"

A Leading Tour & Travel Management Company of India

Domestic & International Tour Packages

**Domestic & International Air Tickets,
Hotel Booking & Car Rental Service**

Service Provider for Corporate Groups, Trade Fairs & Events

Consultancy Services For Passport, Visa & Immigration

S.K. TOURISM

Kansara Bazaar Ring Road, Bhuj - Kutch. (Gujarat) India

Ph: +91 2832 - 654495 • 251424

Mo: +91 98258 31085 • 96622 51424

E: sktourism@in.com • ask@sktourism.info

W: www.sktourism.info • www.explorethekutch.com

Digitally Printed By Bhuj 99 257 37 557